

UGOVOR IZ NICE
O
IZMJENAMA I DOPUNAMA UGOVORA O EVROPSKOJ UNIJI,
UGOVORÂ O OSNIVANJU EVROPSKIH ZAJEDNICA
I ODREĐENIH POVEZANIH AKATA
(2001/C 80/01)

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJANACA,

NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,

PREDSJEDNIK SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE,

PREDSJEDNIK REPUBLIKE GRČKE,

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANIJE,

PREDSJEDNIK REPUBLIKE FRANCUSKE,

PREDSJEDNICA IRSKE,

PREDSJEDNIK REPUBLIKE ITALIJE,

NJEGOVO KRALJEVSKO VISOČANSTVO VELIKI VOJVODA OD LUKSEMBURGA,

NJENO VELIČANSTVO KRALJICA HOLANDIJE,

SAVEZNI PREDSJEDNIK REPUBLIKE AUSTRIJE,

PREDSJEDNIK REPUBLIKE PORTUGAL,

PREDSJEDNICA REPUBLIKE FINSKE,

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠVEDSKE,

NJENO VELIČANSTVO KRALJICA UJEDINJENOG KRALJEVSTVA VELIKE BRITANIJE I
SJEVERNE IRSKE,

PODSJEĆAJUĆI na istorijski značaj završetka podjele na evropskom kontinentu,

U ŽELJI DA se završi proces pripremanja institucija Evropske unije za njihovo funkcionisanje u proširenoj Uniji, započet Ugovorom iz Amsterdama,

ODLUČNI da na toj osnovi nastave s pregovorima o pristupanju kako bi ih uspješno dovršili u skladu s postupkom utvrđenim Ugovorom o Evropskoj uniji,

ODLUČILI SU da izmijene i dopune Ugovor o Evropskoj uniji, ugovore o osnivanju evropskih zajednica i određene povezane akte,

i u tu su svrhu odredili kao svoje punomoćnike:

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJANACA:

gospodina Luisa Mišela (Louis MICHEL), potpredsjednika vlade i ministra vanjskih poslova

NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE:

gospodina Mogensa Liketofta (Mogens LYKKETOFT), ministra vanjskih poslova

PREDSJEDNIK SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE:

gospodina Jozefa Fišera (Joseph FISCHER), saveznog ministra vanjskih poslova i zamjenika saveznog kancelara

PREDSJEDNIK REPUBLIKE GRČKE:

gospodina Georgiosa Papandreua (Georgios PAPANDREOU), ministra vanjskih poslova

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANIJE:

gospodina Josepa Pike I Kampa (Josep PIQUÉ I CAMPS), ministra vanjskih poslova

PREDSJEDNIK REPUBLIKE FRANCUSKE:

gospodina Ibera Vedrinea (Hubert VÉDRINE), ministra vanjskih poslova

PREDSJEDNICA IRSKE:

gospodina Brajana Koena (Brian COWEN), ministra vanjskih poslova

PREDSJEDNIK REPUBLIKE ITALIJE:

gospodina Lamberta Dinija (Lamberto DINI), ministra vanjskih poslova

NJEGOVO KRALJEVSKO VISOČANSTVO VELIKI VOJVODA OD LUKSEMBURGA:

gospođu Lidiju Polfer (Lydie POLFER), potpredsjednicu Vlade, ministarku vanjskih poslova i spoljne trgovine

NJENO VELIČANSTVO KRALJICA HOLANDIJE:

gospodina Jozijasa Johanesa van Artsena (Jozias Johannes VAN AARTSEN), ministra vanjskih poslova

SAVEZNI PREDSJEDNIK REPUBLIKE AUSTRIJE:

gospođu Benitu Ferero-Valdner (Benita FERRERO-WALDNER), saveznu ministarku vanjskih poslova

PREDSJEDNIK REPUBLIKE PORTUGAL:

gospodina Haimea Gamu (Jaime GAMA), Ministro de Estado, ministra vanjskih poslova

PREDSJEDNICA REPUBLIKE FINSKE:

gospodina Erkija Tuomioja (Erkki TUOMIOJU), ministra vanjskih poslova

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠVEDSKE:

gospođu Anu Lind (Anna LINDH), ministarku vanjskih poslova

NJENO VELIČANSTVO KRALJICA UJEDINJENOG KRALJEVSTVA VELIKE BRITANIJE I SJEVERNE IRSKE:

gospodina Robina KUKA (Robin COOK), ministra vanjskih poslova i poslova Komonvelta

KOJI su se, razmijenivši svoja punomoćja, za koja je utvrđeno da su u propisanoj formi,

SAGLASILI O SLJEDEĆEM:

Dio prvi

SADRŽAJNE IZMJENE

Član 1

Ugovor o Evropskoj uniji mijenja se i dopunjava u skladu s odredbama ovog člana.

1. Član 7 mijenja se i glasi:

„Član 7

1. Na obrazložen predlog jedne trećine država članica, Evropskog parlamenta ili Komisije, Savjet može, nakon pribavljanja saglasnosti Evropskog parlamenta, većinom od četiri petine svojih članova utvrditi da postoji jasan rizik da država članica može ozbiljno povrijediti načela iz člana 6 stav 1, i može toj državi uputiti odgovarajuće preporuke. Prije nego što donese takvu ocjenu Savjet će saslušati tu državu članicu i, postupajući u skladu s istom procedurom, može pozvati nezavisna lica da u razumnom roku podnesu izvještaj o stanju u toj državi članici.

Savjet redovno provjerava da li razlozi koji su doveli do takve ocjene i dalje postoje.

2. Savjet, u sastavu šefova država ili vlada i odlučujući jednoglasno, na predlog jedne trećine država članica ili Komisije i nakon pribavljanja saglasnosti Evropskog parlamenta, može utvrditi da neka država članica ozbiljno i uporno krši načela iz člana 6 stav 1 nakon što pozove vladu te države članice da se izjasni.

3. Ako je utvrđeno kršenje u skladu sa stavom 2, Savjet može, kvalifikovanom većinom, odlučiti da neka prava, koja za tu državu članicu proističu iz primjene ovog ugovora, miruju, uključujući prava glasa predstavnika vlade te države članice u Savjetu. Pri tome, Savjet će voditi računa o mogućim posljedicama takvog mirovanja na prava i obaveze fizičkih i pravnih lica.

Obaveze te države članice iz ovog ugovora u svakom slučaju i dalje obavezuju tu državu.

4. Savjet može, kvalifikovanom većinom, naknadno odlučiti da izmijeni ili ukine mjere koje je preduzeo u skladu sa stavom 3, kao odgovor na promjenu situacije koja je dovela do izricanja navedenih mjera.

5. U smislu ovog člana, Savjet donosi odluku ne uzimajući u obzir glas predstavnika vlade te države članice. Uzdržani glasovi lično prisutnih ili zastupanih članova ne sprečavaju donošenje odluka iz stava 2. Kvalifikovana većina utvrđuje se kao udio odmjerenih glasova članova Savjeta jednak onom koji je utvrđen članom 205 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice.

Ovaj stav primjenjuje se i u slučaju kada prava glasa miruju u skladu sa stavom 3.

6. U smislu st. 1 i 2, Evropski parlament odlučuje dvotrećinskom većinom glasova koji predstavljaju većinu njegovih članova.“

2. Član 17 mijenja se i glasi:

„Član 17

1. Zajednička vanjska i bezbjednosna politika obuhvata sva pitanja koja se odnose na bezbjednost Unije, uključujući postupno oblikovanje zajedničke odbrambene politike koja bi mogla dovesti do zajedničke odbrane, ako Evropski savjet tako odluči. Evropski savjet u tom slučaju preporučuje državama članicama da usvoje takvu odluku u skladu sa svojim ustavnim pravilima.

Politika Unije u skladu s ovim članom ne dovodi u pitanje poseban karakter bezbjednosne i odbrambene politike određenih država članica, i poštuje obaveze određenih država članica, koje smatraju da se njihova zajednička odbrana ostvaruje u okviru Organizacije Sjevernoatlantskog pakta (NATO), u skladu sa Sjevernoatlantskim paktom, i usklađena je sa zajedničkom bezbjednosnom i odbrambenom politikom koja je uspostavljena u tom okviru.

Pružaće se podrška postupnom oblikovanju zajedničke odbrambene politike, u mjeri u kojoj države članice to smatraju primjerenim, na osnovu međusobne saradnje u oblasti naoružanja.

2. Pitanja na koja se odnosi ovaj član uključuju humanitarne i spasilačke zadatke, zadatke očuvanja mira i zadatke borbenih snaga u upravljanju kriznim situacijama, uključujući uspostavljanje mira.

3. Odluke koje imaju posljedice u oblasti odbrane iz ovog člana donose se ne dovodeći u pitanje politike i obaveze iz stava 1 podstav 2.

4. Odredbe ovog člana ne sprečavaju razvijanje bliske saradnje između dvije ili više država članica na bilateralnom nivou, u okviru Zapadnoevropske unije (ZEU) i NATO, ukoliko takva saradnja nije suprotna saradnji predviđenoj u skladu s ovom glavom ili je ne sprečava.

5. U cilju unapređenja ostvarivanja ciljeva definisanih ovim članom, njegove odredbe će se preispitati u skladu s članom 48.“

3. U članu 23 stav 2 podstav 1 dodaje se alineja 3 koja glasi:

„– kada se imenuje posebni predstavnik u skladu s članom 18 stav 5.“

4. Član 24 mijenja se i glasi:

„Član 24

1. Kada je, u cilju sprovođenja ove glave, potrebno sklapanje sporazuma s jednom ili više država ili međunarodnih organizacija, Savjet može ovlastiti predsjedništvo, kojem po potrebi pomaže Komisija, da u tu svrhu započne pregovore. Takve sporazume sklapa Savjet na preporuku predsjedništva.

2. Ako se sporazumom uređuje pitanje kod kojeg je za donošenje unutrašnjih odluka potrebna jednoglasna odluka, Savjet odlučuje jednoglasno.

3. Ako je sporazum predviđen u cilju sprovođenja zajedničke akcije ili zajedničkog stava, Savjet odlučuje kvalifikovanom većinom u skladu s članom 23 stav 2.

4. Odredbe ovog člana primjenjuju se i na pitanja iz glave VI. Ako se sporazumom uređuje pitanje kod kojeg je za donošenje unutrašnjih odluka ili mjera potrebna kvalifikovana većina, Savjet odlučuje kvalifikovanom većinom u skladu s članom 34 stav 3.

5. Nijedan sporazum ne obavezuje državu članicu čiji predstavnik u Savjetu navede da se moraju poštovati njeni ustavni propisi; ostali članovi Savjeta mogu se složiti da se sporazum uprkos tome primjenjuje privremeno.

6. Sporazumi sklopljeni u skladu s uslovima utvrđenim ovim članom obavezujući su za institucije Unije.”

5. Član 25 mijenja se i glasi:

„Član 25

Ne dovodeći u pitanje član 207 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice, Odbor za politiku i bezbjednost prati međunarodnu situaciju u oblastima koje su predmet zajedničke vanjske i bezbjednosne politike i doprinosi utvrđivanju politika davanjem mišljenja Savjetu, na zahtjev Savjeta ili na sopstvenu inicijativu. Odbor prati i sprovođenje usaglašenih politika, ne dovodeći u pitanje odgovornost predsjedništva i Komisije.

U okviru ove glave, taj Odbor, u skladu s odgovornostima Savjeta, vrši političku kontrolu i strateško usmjeravanje operacija upravljanja kriznim situacijama.

Ne dovodeći u pitanje član 47, Savjet može ovlastiti Odbor da u svrhu i za vrijeme trajanja operacije upravljanja kriznom situacijom, kako odluči Savjet, donosi odgovarajuće odluke o političkoj kontroli i strateškom usmjeravanju operacije.”

6. Dodaju se članovi:

„Član 27a

1. Unaprijeđena saradnja u bilo kojoj od oblasti iz ove glave ima za cilj očuvanje vrijednosti i ostvarivanje interesa Unije kao cjeline kroz afirmaciju njenog identiteta kao koherentne sile na međunarodnoj sceni. U okviru te saradnje poštuju se:

- načela, ciljevi, opšte smjernice i dosljednost zajedničke vanjske i bezbjednosne politike, i odluke donesene u okviru te politike;
- ovlašćenja Evropske zajednice, i
- dosljednost između svih politika Unije i njenih vanjskih aktivnosti.

2. Čl. 11 do 27 i čl. 27b do 28 primjenjuju se na unaprijeđenu saradnju predviđenu ovim članom, osim ako je drugačije predviđeno članom 27c i čl. 43 do 45.

Član 27b

Unaprijeđena saradnja u skladu s ovom glavom odnosi se na sprovođenje zajedničke akcije ili zajedničkog stava. Ona se ne odnosi na pitanja od vojnog ili odbrambenog interesa.

Član 27c

Države članice koje među sobom namjeravaju da uspostave unaprijeđenu saradnju u skladu s članom 27b podnose u tu svrhu zahtjev Savjetu.

Zahtjev se dostavlja Komisiji i na znanje Evropskom parlamentu. Komisija daje svoje mišljenje naročito o tome da li je predložena unaprijeđena saradnja usklađena s politikama Unije. Savjet daje ovlašćenje, odlučujući u skladu s članom 23 stav 2 podst. 2 i 3 i u skladu s čl. 43 do 45.

Član 27d

Ne dovodeći u pitanje ovlašćenja predsjedništva ili Komisije, generalni sekretar Savjeta, visoki predstavnik za zajedničku vanjsku i bezbjednosnu politiku, naročito vodi računa da su Evropski parlament i svi članovi Savjeta u potpunosti obaviješteni o sprovođenju unaprijedene saradnje u oblasti zajedničke vanjske i bezbjednosne politike.

Član 27e

Svaka država članica koja želi da učestvuje u unaprijedenoj saradnji uspostavljenoj u skladu s članom 27c saopštava svoju namjeru Savjetu i obavještava Komisiju. Komisija u roku od tri mjeseca od dana prijema obavještenja dostavlja svoje mišljenje Savjetu. U roku od četiri mjeseca od dana prijema tog obavještenja, Savjet donosi odluku o zahtjevu i o svim posebnim uslovima koje smatra potrebnim. Odluka se smatra donesenom, osim ako Savjet kvalifikovanom većinom u istom periodu odluči da odloži donošenje odluke; u tom slučaju Savjet mora navesti razloge za svoju odluku i odrediti rok za njeno ponovno razmatranje.

U smislu ovog člana Savjet odlučuje kvalifikovanom većinom. Kvalifikovana većina utvrđuje se kao udio odmjerenih glasova i udio broja članova Savjeta koji je jednak onima koji su utvrđeni u članu 23 stav 2 podstav 3.“

7. U članu 29 stav 2 alineja 2 mijenja se i glasi:

“– bližom saradnjom između pravosudnih i drugih nadležnih organa država članica, uključujući saradnju putem Evropske jedinice za pravosudnu saradnju („Eurojust“), u skladu s odredbama čl. 31 i 32.“

8. Član 31 mijenja se i glasi:

„Član 31

1. Zajedničko djelovanje u oblasti pravosudne saradnje u krivičnim stvarima uključuje:
 - (a) olakšavanje i ubrzavanje saradnje između nadležnih ministarstava i pravosudnih ili drugih odgovarajućih organa država članica, uključujući, po potrebi, saradnju kroz Eurojust, u vezi sa sudskim postupcima i izvršenjem odluka;
 - (b) olakšavanje izručenja između država članica;
 - (c) osiguranje usklađenosti pravila koja se primjenjuju u državama članicama, u mjeri u kojoj je to potrebno za poboljšanje takve saradnje;
 - (d) sprečavanje sukoba nadležnosti između država članica;
 - (e) postupno usvajanje mjera kojima se utvrđuju minimalna pravila u vezi s osnovnim elementima krivičnih djela i kaznenim sankcijama u oblasti organizovanog kriminala, terorizma i nezakonite trgovine drogama.
2. Savjet podstiče saradnju putem Eurojusta na način da:
 - (a) omogućava Eurojustu da doprinosi dobroj koordinaciji između domaćih tužilačkih organa država članica;
 - (b) unapređuje podršku putem Eurojusta u krivičnim istragama u predmetima teških prekograničnih krivičnih djela, naročito kada se radi o organizovanom kriminalu, pri čemu se naročito uzimaju u obzir analize Europolu;
 - (c) olakšava blisku saradnju između Eurojusta i Evropske pravosudne mreže, naročito radi lakšeg izvršenja zamolnica i sprovođenja zahtjeva za izručenje.“

9. Član 40 zamjenjuje se čl. 40, 40a i 40b koji glase:

„Član 40

1. Cilj unaprijeđene saradnje u bilo kojoj od oblasti iz ove glave je da se Unija brže razvije u prostor slobode, bezbjednosti i pravde, uz poštovanje ovlašćenja Evropske zajednice i ciljeva utvrđenih u ovoj glavi.

2. Čl. 29 do 39 i čl. 40a do 41 primjenjuju se na unaprijeđenu saradnju predviđenu ovim članom, osim ako je drugačije predviđeno članom 40a i čl. 43 do 45.

3. Odredbe Ugovora o osnivanju Evropske zajednice koje se odnose na ovlašćenja Suda pravde i na izvršavanje tih ovlašćenja primjenjuju se na ovaj član i čl. 40a i 40b.

Član 40a

1. Države članice koje namjeravaju da uspostave unaprijeđenu međusobnu saradnju prema članu 40 upućuju zahtjev Komisiji koja može u tu svrhu podnijeti predlog Savjetu. U slučaju da Komisija ne uputi predlog, ona obavještava te države članice o razlozima zbog kojih to nije učinila. Te države članice mogu tada uputiti inicijativu Savjetu u cilju dobijanja ovlašćenja za unaprijeđenu saradnju.

2. Ovlašćenje iz stava 1 daje Savjet, u skladu s čl. 43 do 45, odlučujući kvalifikovanim većinom, na predlog Komisije ili na inicijativu najmanje osam država članica i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom. Glasovi članova Savjeta odmjeravaju se u skladu s članom 205 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice.

Član Savjeta može zatražiti da se pitanje uputi Evropskom savjetu. Nakon što se pitanje pojavi pred Evropskim savjetom, on može odlučivati u skladu s podstavom 1 ovog stava.

Član 40b

Svaka država članica koja želi da učestvuje u unaprijedenoj saradnji uspostavljenoj u skladu s članom 40a obavještava Savjet i Komisiju o svojoj namjeri, koja u roku od tri mjeseca od dana dobijanja tog obavještenja daje mišljenje Savjetu, uz moguću preporuku o posebnim uslovima koje smatra potrebnim kako bi se ta država članica pridružila toj saradnji. Savjet donosi odluku o zahtjevu u roku od četiri mjeseca od dana dobijanja tog obavještenja. Smatra se da je odluka donesena, osim ako Savjet odlučujući kvalifikovanom većinom u istom periodu odluči da odloži donošenje odluke; u tom slučaju Savjet mora navesti razloge za svoju odluku i odrediti rok za njeno ponovno razmatranje.

U smislu ovog člana, Savjet odlučuje pod uslovima utvrđenim u članu 44 stav 1.“

10. Naslov glave VII mijenja se i glasi: „Odredbe o unaprijedenoj saradnji“.
11. Član 43 mijenja se i glasi:

„Član 43

Države članice koje namjeravaju da uspostave međusobnu unaprijedenu saradnju mogu koristiti institucije, postupke i mehanizme utvrđene ovim ugovorom i Ugovorom o osnivanju Evropske zajednice pod uslovom da predviđena saradnja:

- (a) teži unapređivanju ostvarivanja ciljeva Unije i Zajednice, zaštiti i služenju njenim interesima i jačanju njihovog procesa integracije;
- (b) poštuje gorenavedene ugovore i jedinstveni institucionalni okvir Unije;
- (c) poštuje pravnu tekovinu Zajednice i mjere usvojene na osnovu drugih odredaba gorenavedenih ugovora;
- (d) ostaje u okvirima ovlašćenja Unije ili Zajednice i ne odnosi se na oblasti koje su u isključivoj nadležnosti Zajednice;

- (e) ne šteti unutrašnjem tržištu kako je utvrđeno u članu 14 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice ili ekonomskoj i socijalnoj koheziji uspostavljenoj u skladu s glavom XVII tog ugovora;
- (f) ne predstavlja prepreku niti diskriminaciju u trgovini između država članica i ne narušava tržišnu konkurenciju među njima;
- (g) obuhvata najmanje osam država članica;
- (h) poštuje nadležnosti, prava i obaveze onih država članica koje u njoj ne učestvuju;
- (i) ne utiče na odredbe Protokola o uključivanju šengenske pravne tekovine u okvir Evropske unije;
- (j) otvorena je za sve države članice u skladu s članom 43b.”

12. Dodaju se članovi:

„Član 43a

Unaprijeđena saradnja može se sprovoditi samo kao krajnja mjera nakon što se u okviru Savjeta utvrdi da se primjenom odgovarajućih odredaba ugovorâ ciljevi takve saradnje ne mogu ostvariti u razumnom roku.

Član 43b

Prilikom uspostavljanja unaprijeđene saradnje, ona je otvorena za sve države članice. Saradnja je za njih otvorena i u bilo kojem trenutku u skladu s čl. 27e i 40b ovog ugovora i članom 11a Ugovora o osnivanju Evropske zajednice, pod uslovom da se poštuje osnovna odluka i odluke donesene u tom okviru. Komisija i države članice koje učestvuju u unaprijeđenoj saradnji vode računa da se što više država članica podstakne na učestvovanje.”

13. Član 44 zamjenjuje se čl. 44 i 44a koji glase:

„Član 44

1. U svrhu usvajanja akata i odluka potrebnih za sprovođenje unaprijedene saradnje iz člana 43, primjenjuju se odgovarajuće institucionalne odredbe ovog ugovora i Ugovora o osnivanju Evropske zajednice. Međutim, iako svi članovi Savjeta mogu učestvovati u razmatranju, samo predstavnici država članica koje učestvuju u unaprijedenoj saradnji učestvuju u donošenju odluka. Kvalifikovana većina se utvrđuje kao udio odmjerenih glasova i udio broja tih članova Savjeta jednak onom koji je utvrđen u članu 205 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice, kao i u članu 23 stav 2 podst. 2 i 3 ovog ugovora koji se odnose na unaprijedenu saradnju uspostavljenu na osnovu člana 27c. Jednoglasnost se postiže samo glasovima tih članova Savjeta.

Takvi akti i odluke nijesu dio pravne tekovine Unije.

2. Države članice primjenjuju, u mjeri u kojoj se na njih odnose, akte i odluke usvojene u cilju sprovođenja unaprijedene saradnje u kojoj učestvuju. Ti akti i odluke obavezuju samo države članice koje učestvuju u takvoj saradnji i neposredno se, na primjeren način, primjenjuju samo u tim državama. Države članice koje ne učestvuju u takvoj saradnji ne smiju onemogućavati njeno sprovođenje u državama članicama koje u njoj učestvuju.

Član 44a

Troškove koji nastaju pri sprovođenju unaprijedene saradnje, a ne ulaze u administrativne troškove institucija, snose države članice koje učestvuju u saradnji, osim u slučaju kada svi članovi Savjeta jednoglasno odluče drugačije nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom.“

14. Član 45 mijenja se i glasi:

„Član 45

Savjet i Komisija osiguravaju dosljednost aktivnosti koje se preduzimaju na osnovu ove glave, kao i dosljednost tih aktivnosti s politikama Unije i Zajednice, i u tu svrhu sarađuju.”

15. Član 46 mijenja se i glasi:

„Član 46

Odredbe Ugovora o osnivanju Evropske zajednice, Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za uglj i čelik i Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju koje se odnose na ovlašćenja Suda pravde evropskih zajednica i na izvršavanje tih ovlašćenja primjenjuju se samo na sljedeće odredbe ovog ugovora:

- (a) odredbe o izmjenama i dopunama Ugovora o osnivanju Evropske ekonomske zajednice u pogledu osnivanja Evropske zajednice, Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za uglj i čelik i Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju;
- (b) odredbe glave VI, pod uslovima predviđenim članom 35;
- (c) odredbe glave VII, pod uslovima predviđenim čl. 11 i 11a Ugovora o osnivanju Evropske zajednice, kao i članom 40 ovog ugovora;
- (d) član 6 stav 2 u vezi s djelovanjem institucija, u onoj mjeri u kojoj je Sud nadležan na osnovu ugovorâ o osnivanju evropskih zajednica i ovog ugovora;
- (e) isključivo procesne odredbe člana 7, pri čemu Sud postupa na zahtjev te države članice u roku od mjesec dana od dana ocjene Savjeta predviđene tim članom;
- (f) čl. 46 do 53”.

Član 2

Ugovor o osnivanju Evropske zajednice mijenja se i dopunjava u skladu s odredbama ovog člana.

1. Član 11 zamjenjuje se čl. 11 i 11a koji glase:

„Član 11

1. Države članice koje namjeravaju da uspostave unaprijeđenu međusobnu saradnju u jednoj od oblasti iz ovog ugovora upućuju zahtjev Komisiji koja može u tu svrhu podnijeti predlog Savjetu. U slučaju da Komisija ne uputi predlog, ona obavještava te države članice o razlozima zbog kojih to nije učinila.

2. Ovlašćenje za uspostavljanje unaprijeđene saradnje iz stava 1 daje Savjet, u skladu s čl. 43 do 45 Ugovora o Evropskoj uniji, odlučujući kvalifikovanim većinom, na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom. Ako se unaprijeđena saradnja odnosi na oblast na koju se primjenjuje postupak iz člana 251 ovog ugovora, potrebna je saglasnost Evropskog parlamenta.

Član Savjeta može zatražiti da se pitanje uputi Evropskom savjetu. Nakon što se pitanje pojavi pred Evropskim savjetom, Savjet može odlučivati u skladu s podstavom 1 ovog stava.

3. Akti i odluke potrebni za sprovođenje aktivnosti u okviru unaprijeđene saradnje podliježu svim odgovarajućim odredbama ovog ugovora, osim ako je drugačije predviđeno ovim članom i čl. 43 do 45 Ugovora o Evropskoj uniji.

Član 11a

Svaka država članica koja želi da učestvuje u unaprijeđenoj saradnji uspostavljenoj u skladu s članom 11 obavještava Savjet i Komisiju o svojoj namjeri, koja u roku od tri mjeseca od dana prijema tog obavještenja daje mišljenje Savjetu. Komisija odlučuje o zahtjevu u roku od četiri mjeseca od dana prijema tog obavještenja, kao i o svim posebnim uslovima koje smatra potrebnim.“

2. U članu 13 postojeći tekst postaje stav 1 i dodaje se stav 2 koji glasi:

„2. Odstupajući od stava 1, kada Savjet usvaja podsticajne mjere Zajednice, izuzimajući svako usklađivanje zakona i propisa država članica, kao podršku djelovanju država članica radi doprinosa u ostvarivanju ciljeva iz stava 1, on odlučuje u skladu s postupkom iz člana 251“.

3. Član 18 mijenja se i glasi:

„Član 18

1. Svaki građanin Unije ima pravo na slobodno kretanje i boravak na teritoriji država članica, u skladu s ograničenjima i uslovima predviđenim ovim ugovorom i mjerama utvrđenim radi njegovog sprovođenja.

2. Ukoliko se ukaže potreba da Zajednica preduzme neku mjeru radi ostvarivanja tog cilja, a ovim ugovorom nijesu predviđena potrebna ovlašćenja, Savjet može usvojiti odredbe radi lakšeg ostvarivanja prava iz stava 1. Savjet odlučuje u skladu s postupkom iz člana 251.

3. Stav 2 ne primjenjuje se na odredbe o pasošima, ličnim kartama, boravišnim dozvolama ili drugim sličnim dokumentima niti na odredbe o socijalnom osiguranju ili socijalnoj zaštiti.”

4. U članu 67 dodaje se stav koji glasi:

“5. Odstupajući od stava 1, Savjet u skladu s postupkom iz člana 251 usvaja:

- mjere predviđene članom 63 stav 1 i stav 2 tačka a, ako je Savjet prethodno u skladu sa stavom 1 ovog člana usvojio zakonodavstvo Zajednice kojim se utvrđuju zajednička pravila i osnovna načela kojima se uređuju ta pitanja;
- mjere predviđene članom 65, izuzimajući aspekte koji se odnose na porodično pravo.“

5. Član 100 mijenja se i glasi:

„Član 100

1. Ne dovodeći u pitanje druge postupke predviđene ovim ugovorom, Savjet može kvalifikovanom većinom na predlog Komisije odlučivati o mjerama koje odgovaraju ekonomskoj situaciji, naročito kada nastupe ozbiljne poteškoće u snabdijevanju određenim proizvodima.

2. Ako se neka država članica nađe u teškoćama ili joj prijete ozbiljne teškoće izazvane prirodnim nepogodama ili vanrednim događajima koje su van njene kontrole, Savjet može odlučujući kvalifikovanom većinom na predlog Komisije, pod određenim uslovima, odobriti finansijsku pomoć toj državi članici. Predsjednik Savjeta obavještava Evropski parlament o donesenoj odluci.“

6. U članu 111 stav 4 mijenja se i glasi:

„4. Pridržavajući se stava 1, Savjet kvalifikovanom većinom na predlog Komisije i nakon savjetovanja s ECB, odlučuje o stavu Zajednice na međunarodnom nivou u pogledu pitanja od posebnog značaja za ekonomsku i monetarnu uniju, kao i o njenom zastupanju u skladu s podjelom nadležnosti utvrđenom u čl. 99 i 105.“

7. U članu 123 stav 4 mijenja se i glasi:

„4. Na dan početka treće faze, Savjet, jednoglasnom odlukom država članica bez odstupanja, na predlog Komisije i nakon savjetovanja s ECB, donosi stope konverzije za koje se neopozivo vežu njihove valute i u skladu s kojima evropska valutna jedinica (eki) zamjenjuje te valute, a eki će postati samostalna valuta. Sama ta mjera ne mijenja vanjsku vrijednost ekija. Savjet, odlučujući kvalifikovanom većinom tih država članica na predlog Komisije i nakon savjetovanja s ECB, preduzima i druge mjere potrebne za brzo uvođenje ekija kao jedinstvene valute tih država članica. Primjenjuje se druga rečenica člana 122 stav 5.“

8. Član 133 mijenja se i glasi:

„Član 133

1. Zajednička trgovinska politika zasniva se na jedinstvenim načelima, naročito u pogledu izmjena carinskih stopa, zaključivanja sporazuma o carinskim tarifama i trgovini, postizanja ujednačenosti mjera liberalizacije, izvozne politike i mjera za zaštitu trgovine kao što su mjere koje se preduzimaju u slučaju dampinga ili subvencija.
2. Komisija dostavlja Savjetu predloge za sprovođenje zajedničke trgovinske politike.
3. Kada je potrebno da se pregovara o sklapanju sporazuma s jednom ili više država ili međunarodnih organizacija, Komisija daje preporuke Savjetu koji ovlašćuje Komisiju da započne potrebne pregovore. Savjet i Komisija odgovorni su da obezbijede da su sporazumi o kojima se pregovara saglasni s unutrašnjim politikama i pravilima Zajednice.

Komisija vodi te pregovore uz savjetovanje s posebnim odborom koji Savjet imenuje kako bi pomogao Komisiji u obavljanju tog zadatka, a u okviru smjernica koje joj Savjet bude dao. Komisija o toku pregovora redovno izvještava posebni odbor.

Primjenjuju se odgovarajuće odredbe člana 300.

4. Pri izvršavanju ovlašćenja koje su mu prenesena ovim članom, Savjet odlučuje kvalifikovanom većinom.
5. St. 1 do 4 primjenjuju se i na pregovore i sklapanje sporazuma u oblasti trgovine uslugama i trgovinskih aspekata intelektualne svojine, u mjeri u kojoj ti sporazumi nijesu uređeni tim stavovima i ne dovodeći u pitanje stav 6.

Odstupajući od stava 4, Savjet odlučuje jednoglasno prilikom pregovora i sklapanja sporazuma u nekoj od oblasti iz podstava 1, ako takav sporazum sadrži odredbe za koje je potrebna jednoglasna odluka pri donošenju unutrašnjih pravila ili kada se sporazum odnosi na oblast u kojoj Zajednica još nije izvršavala svoja ovlašćenja koja su joj prenesena ovim ugovorom pri donošenju unutrašnjih pravila.

Savjet odlučuje jednoglasno u pogledu pregovora i sklapanja horizontalnog sporazuma, u mjeri u kojoj se taj sporazum odnosi na prethodni podstav ili na stav 6 podstav 2.

Ovaj stav ne utiče na pravo država članica da zadrže i da sklapaju sporazume s trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama, u onoj mjeri u kojoj su takvi sporazumi u skladu s pravom Zajednice i drugim odgovarajućim međunarodnim sporazumima.

6. Savjet ne može sklopiti sporazum ako on sadrži odredbe koje predstavljaju prekoračenje unutrašnjih ovlašćenja Zajednice, naročito ako to ima za posljedicu usklađivanje zakona ili drugih propisa država članica u nekoj oblasti u kojoj je takvo usklađivanje izuzeto ovim ugovorom.

Odstupajući od stava 5 podstav 1, sporazumi koji se odnose na trgovinu kulturnim i audiovizuelnim uslugama, uslugama u oblasti obrazovanja, kao i socijalnim i zdravstvenim uslugama pripadaju u tom smislu u podijeljenu nadležnost Zajednice i njenih država članica. Stoga je za pregovore o takvim sporazumima, osim odluke Zajednice donesene u skladu s odgovarajućim odredbama člana 300, potrebna i zajednička saglasnost država članica. Sporazume na osnovu takvih pregovora zajednički zaključuju Zajednica i države članice.

Pregovori i sklapanje međunarodnih sporazuma u oblasti saobraćaja i dalje su uređeni odredbama glave V i člana 300.

7. Ne dovodeći u pitanje stav 6 podstav 1, Savjet, odlučujući jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom, može proširiti primjenu st. 1 do 4 na međunarodne pregovore i sporazume o intelektualnoj svojini u onoj mjeri u kojoj nijesu obuhvaćeni stavom 5.“

9. Član 137 mijenja se i glasi:

„Član 137

1. Radi ostvarivanja ciljeva iz člana 136, Zajednica podržava i dopunjava aktivnosti država članica u sljedećim oblastima:

- (a) poboljšanja naročito radne sredine radi zaštite zdravlja i bezbjednosti radnika;
- (b) uslova rada;
- (c) socijalne sigurnosti i socijalne zaštite radnika;
- (d) zaštite radnika u slučajevima prestanka ugovora o radu;
- (e) informisanja radnika i savjetovanja s radnicima;
- (f) zastupanja i kolektivne odbrane interesa radnika i poslodavaca, uključujući zajedničko odlučivanje, u skladu sa stavom 5;
- (g) uslova zapošljavanja državljana trećih zemalja koji zakonito borave na teritoriji Zajednice;
- (h) integracija lica isključenih s tržišta rada, ne dovodeći u pitanje član 150;
- (i) ravnopravnosti muškaraca i žena u pogledu mogućnosti na tržištu rada i postupanja prema njima na radnom mjestu;
- (j) borbe protiv društvene isključenosti;
- (k) modernizacije sistema socijalne zaštite, ne dovodeći u pitanje tačku c.

2. U tu svrhu Savjet:

- (a) može utvrđivati mjere za podsticanje saradnje između država članica inicijativama kojima je cilj unapređenje znanja, unapređenje razmjene informacija i najboljih praksi, promovisanje inovativnih pristupa i ocjena iskustava, pri čemu je isključeno svako usklađivanje zakona i drugih propisa država članica;
- (b) može utvrđivati, u oblastima iz stava 1 tač. a do i, direktivama, minimalne zahtjeve za postepeno primjenjivanje, pri čemu će voditi računa o uslovima i tehničkim pravilima koja važe u pojedinim državama članicama. Ovim direktivama izbjegava se nametanje upravnih, finansijskih ili pravnih ograničenja koja bi mogla predstavljati smetnju osnivanju i razvoju malih i srednjih preduzeća.

Savjet odlučuje u skladu s postupkom iz člana 251 nakon savjetovanja s Ekonomsko-socijalnim komitetom i Komitetom regiona, osim u oblastima iz stava 1 tač. c, d, f i g ovog člana, u kojima Savjet odlučuje jednoglasno na predlog Komisije nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i navedenim komitetima. Savjet može jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom odlučiti da se na stav 1 tač. d, f i g ovog člana primjenjuje postupak iz člana 251.

3. Država članica može povjeriti socijalnim partnerima, na njihov zajednički zahtjev, sprovođenje direktiva donesenih na osnovu stava 2.

U tom slučaju, država članica obezbjeđuje da, najkasnije do dana kada direktiva mora biti prenesena u skladu s članom 249, socijalni partneri sporazumno uvedu potrebne mjere, s tim da odnosna država članica preduzme sve neophodne mjere koje joj omogućavaju da u svakom trenutku može jamčiti za ostvarenje ciljeva utvrđenih tom direktivom.

4. Odredbe usvojene u skladu s ovim članom:

- ne utiču na pravo država članica da utvrde osnovna načela svojih sistema socijalne sigurnosti ne smiju bitno uticati na finansijsku ravnotežu tih sistema;

- ne sprečavaju nijednu državu članicu da zadrži ili uvede strožije zaštitne mjere koje su usklađene s ovim ugovorom.

5. Odredbe ovog člana ne primjenjuju se na plate, pravo udruživanja, pravo na štrajk niti pravo uvođenja mjera isključenja s rada.“

10. U članu 139 stav 2 podstav 2 mijenja se i glasi:

„Savjet odlučuje kvalifikovanom većinom, osim ako predmetni sporazum sadrži jednu ili više odredaba koje se odnose na jednu od oblasti za koje se zahtijeva jednoglasna odluka na osnovu člana 137 stav 2. U tom slučaju odlučuje jednoglasno.“

11. Član 144 mijenja se i glasi:

„Član 144

Savjet, nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom, uspostavlja Odbor za socijalnu zaštitu koji ima savjetodavnu ulogu da podstiče saradnju u oblasti politika socijalne zaštite između država članica i s Komisijom. Zadaci Odbora su:

- da prati socijalne prilike i razvoj politika socijalne zaštite u državama članicama i u Zajednici;
- da podstiče razmjenu informacija, iskustava i dobre prakse između država članica i s Komisijom;
- ne dovodeći u pitanje član 207, da priprema izvještaje, daje mišljenja ili vrši druge poslove u okviru svoje nadležnosti, na zahtjev Savjeta ili Komisije, ili na sopstvenu inicijativu.

U ispunjavanju svojih dužnosti Odbor uspostavlja odgovarajuće kontakte sa socijalnim partnerima.

Svaka država članica i Komisija imenuju po dva člana Odbora.“

12. U članu 157 stav 3 mijenja se i glasi:

„3. Zajednica doprinosi ostvarivanju ciljeva iz stava 1 politikama i aktivnostima koje sprovodi u skladu s drugim odredbama ovog ugovora. U skladu s postupkom iz člana 251 i nakon savjetovanja s Ekonomsko-socijalnim komitetom, Savjet može odlučiti o posebnim mjerama za podršku aktivnostima koje se preduzimaju u državama članicama radi ostvarivanja ciljeva iz stava 1.

Ova glava ne predstavlja osnovu za uvođenje bilo koje mjere od strane Zajednice koja bi mogla dovesti do narušavanja tržišne konkurencije ili koja sadrži poreske odredbe ili odredbe koje se odnose na prava i interese zaposlenih lica.“

13. U članu 159 stav 3 mijenja se i glasi:

„Ukoliko se pokaže da su potrebne posebne aktivnosti van fondova, Savjet o takvim aktivnostima odlučuje u skladu s postupkom iz člana 251 i nakon savjetovanja s Ekonomsko-socijalnim komitetom i Komitetom regiona, ne dovodeći u pitanje mjere utvrđene u okviru drugih politika Zajednice.“

14. U članu 161 dodaje se stav 3 koji glasi:

„Od 1. januara 2007. godine, Savjet odlučuje kvalifikovanom većinom na predlog Komisije uz prethodnu saglasnost Evropskog parlamenta i nakon savjetovanja s Ekonomsko-socijalnim komitetom i Komitetom regiona ako se do tog datuma usvoji višegodišnja finansijska perspektiva, koja će se primjenjivati od 1. januara 2007. godine, i pripadajući međuinstitucionalni sporazum. U suprotnom, postupak utvrđen ovim stavom primjenjuje se od dana njihovog usvajanja.“

15. U članu 175 stav 2 mijenja se i glasi:

„2. Odstupajući od postupka odlučivanja iz stava 1 i ne dovodeći u pitanje član 95, Savjet jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Ekonomsko-socijalnim komitetom i Komitetom regiona, donosi:

- (a) odredbe prvenstveno fiskalne prirode;
- (b) mjere koje utiču na:
 - prostorno planiranje;
 - upravljanje količinama vodnih resursa ili koje utiču, neposredno ili posredno, na raspoloživost ovih resursa;
 - upotrebu zemljišta, sa izuzetkom upravljanja otpadom;
- (c) mjere koje značajno utiču na izbor države članice između različitih izvora energije i na opštu strukturu njenog snabdijevanja energijom.

Savjet može, pod uslovima utvrđenim podstavom 1, detaljnije urediti ona pitanja iz ovog stava za koja se odluke donose kvalifikovanom većinom.“

16. U dijelu 3 dodaje se glava koja glasi:

„Glava XXI

EKONOMSKA, FINANSIJSKA I TEHNIČKA SARADNJA S TREĆIM ZEMLJAMA

Član 181a

1. Ne dovodeći u pitanje druge odredbe ovog ugovora, a naročito one iz glave XX, Zajednica u okviru svojih nadležnosti sprovodi mjere ekonomske, finansijske i tehničke saradnje s trećim zemljama. Te mjere dopunjuju mjere koje sprovode države članice i u skladu su s razvojnom politikom Zajednice.

Politika Zajednice u ovoj oblasti doprinosi opštem cilju razvoja i učvršćivanja demokratije i vladavine prava kao i cilju poštovanja ljudskih prava i osnovnih sloboda.

2. Savjet, odlučujući kvalifikovanom većinom na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom, utvrđuje mjere potrebne za sprovođenje stava 1. Savjet jednoglasno odlučuje u pogledu sporazumâ o pridruživanju iz člana 310 i sporazumâ koji se sklapaju s državama kandidatima za pristupanje Uniji.

3. U okviru svojih nadležnosti, Zajednica i države članice sarađuju s trećim zemljama i nadležnim međunarodnim organizacijama. Pojednostosti saradnje Zajednice mogu biti predmet sporazuma između Zajednice i odnosnih trećih strana, a pregovori i sklapanje tih sporazuma uređeni su članom 300.

Prethodnim podstavom ne dovodi se u pitanje nadležnost država članica za vođenje pregovora u međunarodnim tijelima i zaključivanje međunarodnih sporazuma.“

17. U članu 189 stav 2 mijenja se i glasi:

„Broj članova Evropskog parlamenta ne smije biti veći od 732.“

18. U članu 190 stav 5 mijenja se i glasi:

„5. Evropski parlament, nakon što zatraži mišljenje Komisije i pribavi odobrenje Savjeta koji odlučuje kvalifikovanom većinom, utvrđuje pravila i opšte uslove kojima je uređeno obavljanje dužnosti njegovih članova. Savjet odlučuje jednoglasno o svim pravilima ili uslovima koji se odnose na oporezivanje članova ili bivših članova.“

19. U članu 191 dodaje se stav 2 koji glasi:

„Savjet, odlučujući u skladu s postupkom iz člana 251, utvrđuje pravila o političkim partijama na evropskom nivou, a naročito pravila o njihovom finansiranju.“

20. U članu 207 stav 2 mijenja se i glasi:

„2. Savjetu pomaže Generalni sekretarijat, za čiji rad odgovara generalni sekretar, visoki predstavnik za zajedničku vanjsku i bezbjednosnu politiku, a njemu pomaže zamjenik generalnog sekretara, koji odgovara za vođenje Generalnog sekretarijata. Generalnog sekretara i zamjenika generalnog sekretara imenuje Savjet odlučujući kvalifikovanom većinom.

Savjet odlučuje o organizaciji Generalnog sekretarijata.“

21. Član 210 mijenja se i glasi:

„Član 210

Savjet kvalifikovanom većinom utvrđuje zarade, naknade i penzije predsjednika i članova Komisije, predsjednika, sudija, generalnih advokata i sekretara Suda pravde kao i članova i sekretara Prvostepenog suda. Savjet kvalifikovanom većinom određuje i druge isplate koje se isplaćuju kao lični dohodak.“

22. U članu 214 stav 2 mijenja se i glasi:

„2. Savjet, u sastavu šefova država ili vlada i odlučujući kvalifikovanom većinom, predlaže lice koje namjerava da postavi na mjesto predsjednika Komisije, a Evropski parlament odobrava taj predlog.

Savjet, odlučujući kvalifikovanom većinom i zajedničkom saglasnošću s kandidatom za predsjednika, u skladu s predlozima svih država članica, utvrđuje listu ostalih lica koje namjerava da imenuje kao članove Komisije.

Tako kandidovanog predsjednika i ostale članove Komisije kolektivno, kao tijelo, odobrava Evropski parlament glasanjem. Nakon odobrenja Evropskog parlamenta, predsjednika i ostale članove Komisije imenuje Savjet odlučujući kvalifikovanom većinom.“

23. Član 215 mijenja se i glasi:

„Član 215

Članu Komisije, pored redovne zamjene ili smrti, dužnosti prestaju i kada podnese ostavku ili bude razriješen.

Mjesto koje je ostalo upražnjeno nakon ostavke, razrješenja ili smrti člana popunjava se za preostalo vrijeme njegovog mandata novim članom kojeg imenuje Savjet odlučujući kvalifikovanom većinom. Savjet može jednoglasno odlučiti da to slobodno mjesto ne treba popunjavati.

U slučaju ostavke, razrješenja ili smrti, predsjednik se zamjenjuje za preostalo vrijeme svog mandata. Postupak iz člana 214 stav 2 primjenjuje se na zamjenu predsjednika.

Osim u slučaju razrješenja na osnovu člana 216, članovi Komisije ostaju na funkciji dok ne budu zamijenjeni ili dok Savjet ne odluči da upražnjeno mjesto ne treba popunjavati, u skladu sa stavom 2 ovog člana.“

24. Član 217 mijenja se i glasi:

„Član 217

1. Komisija djeluje pod političkim rukovodstvom predsjednika, koji odlučuje o njenoj unutrašnjoj organizaciji i tako obezbjeđuje dosljedan i djelotvoran rad Komisije zasnovan na kolegijalnosti.

2. Predsjednik raspoređuje obaveze Komisije i dodjeljuje ih članovima. Predsjednik može te obaveze preraspodijeliti u toku mandata Komisije. Članovi Komisije vrše poslove koje im je povjerio predsjednik, pod njegovim rukovodstvom.

3. Nakon odobrenja kolegijuma, predsjednik imenuje potpredsjednike iz redova članova Komisije.

4. Član Komisije podnosi ostavku ako to od njega zatraži predsjednik, a nakon odobrenja kolegijuma.“

25. U članu 219 stav 1 briše se.

26. Član 220 mijenja se i glasi:

„Član 220

U okviru svojih nadležnosti, Sud pravde i Prvostepeni sud obezbjeđuju poštovanje prava prilikom tumačenja i primjene ovog ugovora.

Osim toga, pod uslovima utvrđenim članom 225a, pri Prvostepenom sudu mogu se osnivati sudska vijeća radi izvršavanja sudske nadležnosti utvrđene u ovom ugovoru u nekim posebnim oblastima.“

27. Član 221 mijenja se i glasi:

„Član 221

Sud pravde sastoji se od po jednog sudije iz svake države članice.

Sud pravde zasijeda u vijećima ili u velikom vijeću, u skladu s pravilima u tu svrhu utvrđenim Statutom Suda pravde.

Kada je to predviđeno Statutom, Sud pravde može zasijedati i u punom sastavu.“

28. Član 222 mijenja se i glasi:

„Član 222

Sudu pravde pomaže osam generalnih advokata. Savjet može, na zahtjev Suda pravde, jednoglasno povećati broj generalnih advokata.

Dužnost generalnog advokata jeste da potpuno nepristrasno i nezavisno, na javnoj sjednici, podnosi obrazložene zaključne predloge u predmetima u kojima se, u skladu sa Statutom Suda pravde, zahtijeva njegovo učešće.“

29. Član 223 mijenja se i glasi:

„Član 223

Sudije i generalni advokati Suda pravde biraju se iz reda lica čija je nezavisnost nesumnjiva i koja imaju kvalifikacije potrebne za imenovanje na najviše pravosudne funkcije u svojim zemljama ili koja su priznati pravnici; imenuju ih sporazumno vlade država članica na period od šest godina.

Svake tri godine vrši se djelimična zamjena sudija i generalnih advokata, u skladu s uslovima utvrđenim Statutom Suda pravde.

Sudije biraju predsjednika Suda pravde iz svojih redova na period od tri godine. Predsjednik može biti ponovno izabran.

Sudije i generalni advokati kojima ističe mandat mogu biti ponovo imenovani.

Sud pravde imenuje svog sekretara i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegova služba.

Sud pravde donosi svoj poslovnik. Taj poslovnik mora da odobri Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanom većinom.“

30. Član 224 mijenja se i glasi:

„Član 224

Prvostepeni sud sastavljen je od najmanje jednog sudije iz svake države članice. Broj sudija utvrđuje se Statutom Suda pravde. Statutom se može predvidjeti da Prvostepenom sudu pomažu generalni advokati.

Članovi Prvostepenog suda biraju se iz reda lica čija je nezavisnost nesumnjiva i koja imaju sposobnosti potrebne za imenovanje na visoke pravosudne funkcije. Imenuju ih sporazumno vlade država članica na period od šest godina. Članstvo se djelimično obnavlja svake tri godine. Članovi kojima ističe mandat mogu biti ponovo imenovani.

Sudije biraju predsjednika Prvostepenog suda iz svojih redova na period od tri godine. Predsjednik može biti ponovno izabran.

Prvostepeni sud imenuje svog sekretara i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegova služba.

Prvostepeni sud utvrđuje svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom pravde. Taj poslovnik mora da odobri Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanim većinom.

Ako nije drugačije predviđeno Statutom Suda pravde, na Prvostepeni sud primjenjuju se odredbe ovog ugovora koje se odnose na Sud pravde.“

31. Član 225 mijenja se i glasi:

„Član 225

1. Prvostepeni sud nadležan je da u prvom stepenu sudi po tužbama ili u postupcima iz čl. 230, 232, 235, 236 i 238, s izuzetkom onih koji su dodijeljeni sudskom vijeću ili koji su u nadležnosti Suda pravde na osnovu Statuta. Statutom se može predvidjeti da je Prvostepeni sud nadležan i za druge vrste tužbi i postupaka.

Protiv odluka koje Prvostepeni sud donese u skladu s ovim stavom može se uložiti žalba Sudu pravde isključivo o pravnim pitanjima, pod uslovima i u granicama utvrđenim Statutom.

2. Prvostepeni sud nadležan je da sudi po tužbama ili u postupcima pokrenutim protiv odluka sudskih vijeća osnovanih u skladu s članom 225a.

Sud pravde može izuzetno preispitivati odluke koje Prvostepeni sud donese u skladu s ovim stavom, pod uslovima i u granicama utvrđenim Statutom, kada postoji ozbiljna opasnost da će se ugroziti jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice.

3. Prvostepeni sud nadležan je da sudi o pitanjima upućenim na donošenje prethodne odluke u skladu s članom 234, u posebnim oblastima utvrđenim Statutom.

Kada Prvostepeni sud smatra da je za neki predmet potrebno donijeti načelnu odluku koja bi mogla uticati na jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice, taj predmet može uputiti na odlučivanje Sudu pravde.

Odluke Prvostepenog suda o pitanjima upućenim na donošenje prethodne odluke može izuzetno preispitivati Sud pravde, pod uslovima i u granicama utvrđenim Statutom, kada postoji ozbiljna opasnost da će ugroziti jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice.“

32. Dodaje se član koji glasi:

„Član 225a

Savjet može, odlučujući jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Sudom pravde ili na zahtjev Suda pravde i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Komisijom, osnivati sudska vijeća da u prvom stepenu sude po nekim vrstama tužbi ili u nekim vrstama postupaka pokrenutim u posebnim oblastima.

Odlukom o osnivanju sudskog vijeća utvrđuju se pravila o njegovoj organizaciji i opsegu nadležnosti koja mu je dodijeljena.

Protiv odluka sudskog vijeća može se uložiti žalba Prvostepenom sudu isključivo o pravnim pitanjima ili se pravo na žalbu, kada je to predviđeno odlukom o osnivanju vijeća, može odnositi i na pitanja činjeničnog stanja.

Članovi sudskih vijeća biraju se iz reda lica čija je nezavisnost nesumnjiva i koja imaju sposobnosti potrebne za imenovanje na pravosudnu funkciju. Imenuje ih Savjet jednoglasnom odlukom.

Sudska vijeća utvrđuju svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom pravde. Taj poslovnik mora da odobri Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanom većinom.

Ako nije drugačije predviđeno odlukom o osnivanju sudskog vijeća, na sudska vijeća primjenjuju se odredbe ovog ugovora koje se odnose na Sud pravde i odredbe Statuta Suda pravde.“

33. Dodaje se član koji glasi:

„Član 229a

Ne dovodeći u pitanje druge odredbe ovog ugovora, Savjet može, jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom, usvojiti odredbe kojima se, u mjeri u kojoj on odredi, Sudu pravde prenosi nadležnost za sporove koji se odnose na primjenu akata donesenih na osnovu ovog ugovora kojima se utvrđuju prava industrijske svojine Zajednice. Savjet preporučuje državama članicama da usvoje takve odredbe u skladu sa svojim ustavnim pravilima.“

34. U članu 230 st. 2 i 3 mijenjaju se i glase:

„U tu svrhu, Sud pravde je nadležan za tužbe koje podnese država članica, Evropski parlament, Savjet ili Komisija zbog nenadležnosti, bitne povrede postupka, povrede ovog ugovora ili bilo kojeg pravnog pravila koje se odnosi na njihovu primjenu, odnosno zloupotrebe ovlašćenja.

Sud pravde je pod istim uslovima nadležan za tužbe koje podnesu Revizorski sud i Evropska centralna banka radi zaštite svojih ovlašćenja.“

35. Član 245 mijenja se i glasi:

„Član 245

Statut Suda pravde utvrđuje se posebnim protokolom.

Savjet može, jednoglasno na zahtjev Suda pravde i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Komisijom ili na zahtjev Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Sudom pravde, mijenjati odredbe Statuta, s izuzetkom glave I.“

36. Član 247 mijenja se:

(a) stav 1 mijenja se i glasi:

„1. Revizorski sud sastoji se od po jednog državljanina iz svake države članice.“

(b) stav 3 mijenja se i glasi:

„3. Članovi Revizorskog suda imenuju se na period od šest godina. Savjet, odlučujući kvalifikovanom većinom nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom, donosi listu članova utvrđenu na osnovu predloga svake države članice. Članovi Revizorskog suda mogu biti ponovno imenovani.

Članovi Revizorskog suda između sebe biraju predsjednika Revizorskog suda, na period od tri godine. Predsjednik može ponovno biti biran.“

37. Član 248 mijenja se:

(a) stav 1 mijenja se i glasi:

„1. Revizorski sud vrši reviziju računa svih prihoda i rashoda Zajednice. Revizorski sud vrši reviziju i računa svih prihoda i rashoda svih tijela koje je osnovala Zajednica, ako osnivački akt ne isključuje takvu reviziju.

Revizorski sud dostavlja Evropskom parlamentu i Savjetu izjavu kojom se potvrđuje tačnost računa i zakonitost i pravilnost izvršenih transakcija, koja se objavljuje u Službenom listu Evropske unije. Navedena izjava može biti dopunjena posebnim ocjenama za svaku veću oblast djelovanja Zajednice.“

(b) stav 4 mijenja se i glasi:

„4. Revizorski sud sastavlja godišnji izvještaj po završetku svake finansijske godine. Navedeni izvještaj se prosljeđuje ostalim institucijama Zajednice i objavljuje se u Službenom listu Evropske unije, zajedno s odgovorima tih institucija na zapažanja Revizorskog suda,.

Revizorski sud može, u svakom trenutku, i dostaviti svoja zapažanja, naročito u obliku posebnih izvještaja, o određenim pitanjima i dati mišljenja na zahtjev ostalih institucija Zajednice.

Revizorski sud usvaja svoje godišnje izvještaje, posebne izvještaje ili mišljenja većinom glasova svojih članova. Revizorski sud, međutim, može obrazovati i interna vijeća radi usvajanja određenih kategorija izvještaja ili mišljenja, u skladu s uslovima utvrđenim svojim poslovníkom.

Revizorski sud pomaže Evropskom parlamentu i Savjetu u vršenju njihovih ovlašćenja nadzora nad izvršenjem budžeta.

Revizorski sud priprema svoj poslovník. Poslovník mora odobriti Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanom većinom.“

38. U članu 254 st. 1 i 2 riječi: „Službenom listu evropskih zajednica“ zamjenjuju se riječima „Službenom listu Evropske unije“.

39. Član 257 mijenja se i glasi:

„Član 257

Osniva se Ekonomsko-socijalni komitet. Komitet ima savjetodavnu ulogu.

Komitet se sastoji od predstavnika iz različitih ekonomskih i socijalnih oblasti organizovanog civilnog društva, a naročito od predstavnika proizvođača, poljoprivrednika, prevoznika, radnika, trgovaca, zanatlija, slobodnih zanimanja, potrošača i predstavnika opšteg interesa.“

40. Član 258 mijenja se i glasi:

„Član 258

Broj članova Ekonomsko-socijalnog komiteta ne smije preći 350.

Broj članova Komiteta je sljedeći:

Belgija	12
Danska	9
Njemačka	24
Grčka	12
Španija	21
Francuska	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Holandija	12
Austrija	12
Portugal	12
Finska	9
Švedska	12
Ujedinjeno Kraljevstvo	24

Članovi Komiteta nijesu obavezani nikakvim obaveznim nalogima. Oni svoje dužnosti vrše potpuno nezavisno, u opštem interesu Zajednice.

Savjet utvrđuje naknade članova Komiteta odlučujući kvalifikovanom većinom.“

41. U članu 259 stav 1 mijenja se i glasi:

„1. Članovi komiteta imenuju se na period od četiri godine, na predlog država članica. Savjet, odlučujući kvalifikovanom većinom, donosi listu članova utvrđenu u skladu s predlozima svake države članice. Članovi Odbora mogu biti ponovo imenovani.“

42. Član 263 mijenja se i glasi:

„Član 263

Ovim se osniva Komitet (u daljem tekstu: Komitet regiona) koji ima savjetodavnu ulogu i sastoji se od predstavnika regionalnih i lokalnih tijela, koja imaju ili izborni mandat regionalnog ili lokalnog tijela ili su politički odgovorna izabranoj skupštini.

Broj članova Komiteta regiona ne smije preći 350.

Broj članova Komiteta je sljedeći:

Belgija	12
Danska	9
Njemačka	24
Grčka	12
Španija	21
Francuska	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Holandija	12
Austrija	12
Portugal	12
Finska	9
Švedska	12
Ujedinjeno Kraljevstvo	24

Članovi Komiteta i jednak broj njihovih zamjenika imenuju se na period od četiri godine, na predlog tih država članica. Oni mogu biti ponovno imenovani. Savjet, odlučujući kvalifikovanom većinom, donosi listu članova i njihovih zamjenika utvrđenu na osnovu predloga svake države članice. Nakon isteka mandata iz stava 1, na osnovu koga su predloženi, mandat članova Komiteta prestaje automatski i oni će biti zamijenjeni za preostali period navedenog mandata u skladu s istim postupkom. Nijedan član Komiteta ne može istovremeno biti član Evropskog parlamenta.

Članovi Komiteta nijesu obavezani nikakvim obaveznim nalogima. Oni svoje dužnosti vrše potpuno nezavisno, u opštem interesu Zajednice.

43. Član 266 mijenja se i glasi:

„Član 266

Evropska investiciona banka ima svojstvo pravnog lica.

Članovi Evropske investicione banke su države članice.

Statut Evropske investicione banke utvrđen je protokolom koji je dat u prilogu ovog ugovora. Savjet, odlučujući jednoglasno na zahtjev Evropske investicione banke i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Komisijom ili na zahtjev Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Evropskom investicionom bankom, može izmijeniti i dopuniti čl. 4, 11 i 12, kao i član 18 stav 5 Statuta Banke.“

44. Član 279 mijenja se i glasi:

„Član 279

1. Savjet, odlučujući jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i uz prethodno mišljenje Revizorskog suda, donosi:

- (a) finansijska pravila kojima se naročito određuje postupak za utvrđivanje i izvršenje budžeta, kao i podnošenje i reviziju računâ;
- (b) pravila koja uređuju odgovornost finansijskih kontrolora, službenika za ovjeravanje i računovodstvenih službenika, kao i odgovarajuće nadzorne mjere.

Od 1. januara 2007. godine, Savjet odlučuje kvalifikovanom većinom na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i po pribavljenom mišljenju Revizorskog suda.

2. Savjet, odlučujući jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i po pribavljenom mišljenju Revizorskog suda, utvrđuje metode i postupke kojima se budžetski prihod predviđen u skladu s uređenjima koja se odnose na sopstvena sredstva Zajednice stavlja na raspolaganje Komisiji, i utvrđuje mjere koje se po potrebi primjenjuju radi zadovoljenja potrebe za gotovinskim sredstvima.“

45. Član 290 mijenja se i glasi:

„Član 290

Pravila koja uređuju upotrebu jezika u institucijama Zajednice, ne dovodeći u pitanje odredbe Statuta Suda pravde, utvrđuje Savjet odlučujući jednoglasno.“

46. Član 300 mijenja se:

(a) u stavu 2 podst. 2 i 3 mijenjaju se i glase:

„Odstupajući od pravila utvrđenih stavom 3, isti postupci se primjenjuju i na odluku o prekidu primjene sporazuma ili utvrđivanju stavova koje treba usvojiti u ime Zajednice u tijelu osnovanom sporazumom, kada je to tijelo pozvano da donosi akta koja imaju pravno dejstvo, sa izuzetkom akata o izmjenama ili dopunama institucionalnog okvira sporazuma.

Evropski parlament se odmah i iscrpno obavještava o svim odlukama donesenim na osnovu ovog stava o privremenoj primjeni ili prekidu sporazumâ, ili utvrđivanju stava Zajednice u nekom tijelu osnovanom sporazumom.“

(b) Stav 6 mijenja se i glasi:

„6. Evropski parlament, Savjet, Komisija ili država članica mogu zatražiti mišljenje Suda pravde o tome da li je predviđeni sporazum saglasan odredbama ovog ugovora. Ako je mišljenje Suda pravde negativno, predviđeni sporazum može stupiti na snagu jedino u skladu s članom 48 Ugovora o Evropskoj uniji.“

47. Član 309 mijenja se i glasi:

(a) u stavu 1 riječi „članom 7 stav 2“ zamjenjuju se riječima „članom 7 stav 3“

- (b) u stavu 2 riječi „člana 7 stav 1“ zamjenjuju se riječima „člana 7 stav 2“.

Član 3

Ugovor o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju mijenja se i dopunjava u skladu s odredbama ovog člana.

1. U članu 107 stav 2 mijenja se i glasi:

„Broj članova Evropskog parlamenta ne smije preći 732.“

2. U članu 108 stav 5 mijenja se i glasi:

„5. Evropski parlament, nakon što zatraži mišljenje Komisije i pribavi odobrenje Savjeta koji odlučuje kvalifikovanom većinom, utvrđuje pravila i opšte uslove kojima je uređeno obavljanje dužnosti njegovih članova. Savjet odlučuje jednoglasno o svim pravilima ili uslovima koji se odnose na oporezivanje članova ili bivših članova.“

3. U članu 121 stav 2 mijenja se i glasi:

„2. Savjetu pomaže Generalni sekretarijat, za čiji rad odgovara generalni sekretar, visoki predstavnik za zajedničku vanjsku i bezbjednosnu politiku, a njemu pomaže zamjenik generalnog sekretara, koji odgovara za vođenje Generalnog sekretarijata. Generalnog sekretara i zamjenika generalnog sekretara imenuje Savjet odlučujući kvalifikovanom većinom.

Savjet odlučuje o organizaciji Generalnog sekretarijata“.

4. U članu 127 stav 2 mijenja se i glasi:

„2. Savjet, u sastavu šefova država ili vlada i odlučujući kvalifikovanom većinom, predlaže lice koje namjerava da postavi na mjesto predsjednika Komisije, a Evropski parlament odobrava taj predlog.

Savjet, odlučujući kvalifikovanom većinom i zajedničkom saglasnošću s kandidatom za predsjednika, u skladu s predlozima svih država članica, utvrđuje listu ostalih lica koje namjerava da imenuje kao članove Komisije.

Tako kandidovanog predsjednika i ostale članove Komisije kolektivno, kao tijelo, odobrava Evropski parlament glasanjem. Nakon odobrenja Evropskog parlamenta, predsjednika i ostale članove Komisije imenuje Savjet odlučujući kvalifikovanom većinom.“

5. Član 128 mijenja se i glasi:

„Član 128

Članu Komisije, pored redovne zamjene ili smrti, dužnosti prestaju i kada podnese ostavku ili bude razriješen.

Mjesto koje je ostalo upražnjeno nakon ostavke, razrješenja ili smrti člana popunjava se za preostalo vrijeme njegovog mandata novim članom kojeg imenuje Savjet odlučujući kvalifikovanom većinom. Savjet može jednoglasno odlučiti da to slobodno mjesto ne treba popunjavati.

U slučaju ostavke, razrješenja ili smrti, predsjednik se zamjenjuje za preostalo vrijeme svog mandata. Postupak iz člana 127 stav 2 primjenjuje se na zamjenu predsjednika.

Osim u slučaju razrješenja na osnovu člana 129, članovi Komisije ostaju na funkciji dok ne budu zamijenjeni ili dok Savjet ne odluči da upražnjeno mjesto ne treba popunjavati, u skladu sa stavom 2 ovog člana.“

6. Član 130 mijenja se i glasi:

„Član 130

1. Komisija djeluje pod političkim rukovodstvom predsjednika, koji odlučuje o njenoj unutrašnjoj organizaciji i tako obezbjeđuje dosljedan i djelotvoran rad Komisije zasnovan na kolegijalnosti.

2. Predsjednik raspoređuje obaveze Komisije i dodjeljuje ih članovima. Predsjednik može te obaveze preraspodijeliti u toku mandata Komisije. Članovi Komisije vrše poslove koje im je povjerio predsjednik, pod njegovim rukovodstvom.

3. Nakon odobrenja kolegijuma, predsjednik imenuje potpredsjednike iz redova članova Komisije.

4. Član Komisije podnosi ostavku ako to od njega zatraži predsjednik, a nakon odobrenja kolegijuma.“

7. U članu 132 stav 1 briše se.

8. Član 136 mijenja se i glasi:

„Član 136

U okviru svojih nadležnosti, Sud pravde i Prvostepeni sud obezbjeđuju poštovanje prava prilikom tumačenja i primjene ovog ugovora.

Osim toga, pod uslovima utvrđenim članom 140a pri Prvostepenom sudu mogu se osnivati sudska vijeća radi izvršavanja sudske nadležnosti utvrđene u ovom ugovoru u nekim posebnim oblastima.“

9. Član 137 mijenja se i glasi:

„Član 137

Sud pravde sastoji se od po jednog sudije iz svake države članice.

Sud pravde zasijeda u vijećima ili u velikom vijeću, u skladu s pravilima u tu svrhu utvrđenim Statutom Suda pravde.

Kada je to predviđeno Statutom, Sud pravde može zasijedati i u punom sastavu.“

10. Član 138 mijenja se i glasi:

„Član 138

Sudu pravde pomaže osam generalnih advokata. Savjet može, na zahtjev Suda pravde, jednoglasno povećati broj generalnih advokata.

Dužnost generalnog advokata jeste da potpuno nepristrasno i nezavisno, na javnoj sjednici, podnosi obrazložene zaključne predloge u predmetima u kojima se, u skladu sa Statutom Suda pravde, zahtijeva njegovo učešće.“

11. Član 139 mijenja se i glasi:

„Član 139

Sudije i generalni advokati Suda pravde biraju se iz reda lica čija je nezavisnost nesumnjiva i koja imaju kvalifikacije potrebne za imenovanje na najviše pravosudne funkcije u svojim zemljama ili koja su priznati pravnici; imenuju ih sporazumno vlade država članica na period od šest godina.

Svake tri godine vrši se djelimična zamjena sudija i generalnih advokata, u skladu s uslovima utvrđenim Statutom Suda pravde.

Sudije biraju predsjednika Suda pravde iz svojih redova na period od tri godine. Predsjednik može biti ponovno izabran.

Sudije i generalni advokati kojima ističe mandat mogu biti ponovo imenovani.

Sud pravde imenuje svog sekretara i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegova služba.

Sud pravde donosi svoj poslovnik. Taj poslovnik mora da odobri Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanom većinom.“

12. Član 140 mijenja se i glasi:

„Član 140

Prvostepeni sud sastavljen je od najmanje jednog sudije iz svake države članice. Broj sudija određuje se Statutom Suda pravde. Statutom se može predvidjeti da Prvostepenom sudu pomažu generalni advokati.

Članovi Prvostepenog suda biraju se iz reda lica čija je nezavisnost nesumnjiva i koja imaju sposobnosti potrebne za imenovanje na visoke pravosudne funkcije. Imenuju ih sporazumno vlade država članica na period od šest godina. Članstvo se djelimično obnavlja svake tri godine. Članovi kojima ističe mandat mogu biti ponovo imenovani.

Sudije biraju predsjednika Prvostepenog suda iz svojih redova na period od tri godine. Predsjednik može biti ponovno izabran.

Prvostepeni sud imenuje svog sekretara i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegova služba.

Prvostepeni sud utvrđuje svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom pravde. Taj poslovnik mora da odobri Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanom većinom.

Ako nije drugačije predviđeno Statutom Suda pravde, na Prvostepeni sud primjenjuju se odredbe ovog ugovora koje se odnose na Sud pravde.“

13. Član 140a mijenja se i glasi:

„Član 140a

1. Prvostepeni sud nadležan je da u prvom stepenu sudi po tužbama ili u postupcima iz čl. 146, 148, 151, 152 i 153, s izuzetkom onih koji su dodijeljeni sudskom vijeću ili koji su u nadležnosti Suda pravde na osnovu Statuta. Statutom se može predvidjeti da je Prvostepeni sud nadležan i za druge vrste tužbi i postupaka.

Protiv odluka koje Prvostepeni sud donese u skladu s ovim stavom može se uložiti žalba Sudu pravde isključivo o pravnim pitanjima, pod uslovima i u granicama utvrđenim Statutom.

2. Prvostepeni sud nadležan je da sudi po tužbama ili u postupcima pokrenutim protiv odluka sudskih vijeća osnovanih u skladu s članom 140b.

Sud pravde može izuzetno preispitivati odluke koje Prvostepeni sud donese u skladu s ovim stavom, pod uslovima i u granicama utvrđenim Statutom, kada postoji ozbiljna opasnost da će se ugroziti jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice.

3. Prvostepeni sud nadležan je da sudi o pitanjima upućenim na donošenje prethodne odluke u skladu s članom 150, u posebnim oblastima utvrđenim Statutom.

Kada Prvostepeni sud smatra da je za neki predmet potrebno donijeti načelnu odluku koja bi mogla uticati na jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice, taj predmet može uputiti na odlučivanje Sudu pravde.

Odluke Prvostepenog suda o pitanjima upućenim na donošenje prethodne odluke može izuzetno preispitivati Sud pravde, pod uslovima i u granicama utvrđenim Statutom, kada postoji ozbiljna opasnost da će ugroziti jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice.“

14. Dodaje se član koji glasi:

„Član 140b

Savjet može, odlučujući jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Sudom pravde ili na zahtjev Suda pravde i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Komisijom, osnivati sudska vijeća da u prvom stepenu sude po nekim vrstama tužbi ili u nekim vrstama postupaka pokrenutim u posebnim oblastima.

Odlukom o osnivanju sudskog vijeća utvrđuju se pravila o njegovoj organizaciji i opsegu nadležnosti koja mu je dodijeljena.

Protiv odluka sudskog vijeća može se uložiti žalba Prvostepenom sudu isključivo o pravnim pitanjima ili se pravo na žalbu, kada je to predviđeno odlukom o osnivanju vijeća, može odnositi i na pitanja činjeničnog stanja.

Članovi sudskih vijeća biraju se iz reda lica čija je nezavisnost nesumnjiva i koja imaju sposobnosti potrebne za imenovanje na pravosudnu funkciju. Imenuje ih Savjet jednoglasnom odlukom.

Sudska vijeća utvrđuju svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom pravde. Taj poslovnik mora da odobri Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanom većinom.

Ako nije drugačije predviđeno odlukom o osnivanju sudskog vijeća, na sudska vijeća primjenjuju se odredbe ovog ugovora koje se odnose na Sud pravde i odredbe Statuta Suda pravde.“

15. U članu 146 st. 2 i 3 mijenjaju se i glase:

„U tu svrhu, Sud pravde nadležan je za tužbe koje podnese država članica, Evropski parlament, Savjet ili Komisija zbog nenadležnosti, bitne povrede postupka, povrede ovog ugovora ili bilo kojeg pravnog pravila koje se odnosi na njihovu primjenu, odnosno zloupotrebe ovlašćenja.

Sud pravde je pod istim uslovima nadležan za tužbe koje podnesu Revizorski sud i Evropska centralna banka radi zaštite svojih ovlašćenja.“

16. Član 160 mijenja se i glasi:

„Član 160

Statut Suda pravde utvrđuje se posebnim protokolom.

Savjet može, jednoglasno na zahtjev Suda pravde i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Komisijom ili na zahtjev Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Sudom pravde, mijenjati odredbe Statuta, s izuzetkom glave I.“

17. Član 160b mijenja se i glasi:

(a) stav 1 mijenja se i glasi:

„1. Revizorski sud sastoji se od po jednog državljanina iz svake države članice.“

(b) stav 3 mijenja se i glasi:

„3. Članovi Revizorskog suda imenuju se na period od šest godina. Savjet, odlučujući kvalifikovanom većinom nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom, donosi listu članova utvrđenu na osnovu predloga svake države članice. Članovi Revizorskog suda mogu biti ponovo imenovani.

Članovi Revizorskog suda između sebe biraju predsjednika Revizorskog suda, na period od tri godine. Predsjednik može ponovno biti biran.“

18. Član 160c mijenja se i glasi:

(a) stav 1 mijenja se i glasi:

„1. Revizorski sud vrši reviziju računa svih prihoda i rashoda Zajednice. Revizorski sud vrši reviziju i računa svih prihoda i rashoda svih tijela koje je osnovala Zajednica, ako osnivački akt ne isključuje takvu reviziju.

Revizorski sud dostavlja Evropskom parlamentu i Savjetu izjavu kojom se potvrđuje tačnost računa i zakonitost i pravilnost izvršenih transakcija, koja se objavljuje u Službenom listu Evropske unije. Navedena izjava može biti dopunjena posebnim ocjenama za svaku veću oblast djelovanja Zajednice.“

(b) stav 4 mijenja se i glasi:

„4. Revizorski sud sastavlja godišnji izvještaj po završetku svake finansijske godine. Navedeni izvještaj se prosljeđuje ostalim institucijama Zajednice i objavljuje se u Službenom listu Evropske unije, zajedno s odgovorima tih institucija na zapažanja Revizorskog suda.

Revizorski sud može, u svakom trenutku, i dostaviti svoja zapažanja, naročito u obliku posebnih izvještaja, o određenim pitanjima i dati mišljenja na zahtjev ostalih institucija Zajednice.

Revizorski sud usvaja svoje godišnje izvještaje, posebne izvještaje ili mišljenja većinom glasova svojih članova. Revizorski sud, međutim, može obrazovati i interna vijeća radi usvajanja određenih kategorija izvještaja ili mišljenja, u skladu s uslovima utvrđenim svojim poslovníkom.

Revizorski sud pomaže Evropskom parlamentu i Savjetu u vršenju njihovih ovlašćenja nadzora nad izvršenjem budžeta.

Revizorski sud priprema svoj poslovník. Poslovník mora odobriti Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanim većinom.“

19. U članu 163 stav 1 mijenja se i glasi:

„Regulative se objavljuju u Službenom listu Evropske unije. Stupaju na snagu na dan koji je u njima određen ili, ako taj dan nije određen, dvadesetog dana od dana objavljivanja.“

20. Član 165 mijenja se i glasi:

„Član 165

Osniva se Ekonomsko-socijalni komitet. Komitet ima savjetodavnu ulogu.

Komitet se sastoji od predstavnika iz različitih ekonomskih i socijalnih oblasti organizovanog civilnog društva, a naročito od predstavnika proizvođača, poljoprivrednika, prevoznika, radnika, trgovaca, zanatlija, slobodnih zanimanja, potrošača i predstavnika opšteg interesa.“

21. Član 166 mijenja se i glasi:

„Član 166

Broj članova Ekonomsko-socijalnog komiteta ne smije preći 350.

Broj članova Komiteta je sljedeći:

Belgija	12
Danska	9
Njemačka	24
Grčka	12
Španija	21
Francuska	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Holandija	12
Austrija	12
Portugal	12
Finska	9
Švedska	12
Ujedinjeno Kraljevstvo	24

Članovi Komiteta nijesu obavezani nikakvim obaveznim nalogima. Oni svoje dužnosti vrše potpuno nezavisno, u opštem interesu Zajednice.

Savjet utvrđuje naknade članova Komiteta odlučujući kvalifikovanom većinom.“

22. U članu 167 stav 1 mijenja se i glasi:

„1. Članovi komiteta imenuju se na period od četiri godine, na predlog država članica. Savjet, odlučujući kvalifikovanom većinom, donosi listu članova utvrđenu u skladu s predlozima svake države članice. Članovi Odbora mogu biti ponovo imenovani.“

23. Član 183 mijenja se i glasi:

„Član 183

1. Savjet, odlučujući jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i uz prethodno mišljenje Revizorskog suda, donosi:

- (a) finansijska pravila kojima se naročito određuje postupak za utvrđivanje i izvršenje budžeta, kao i podnošenje i reviziju računâ;
- (b) pravila koja uređuju odgovornost finansijskih kontrolora, službenika za ovjeravanje i računovodstvenih službenika, kao i odgovarajuće nadzorne mjere.

Od 1. januara 2007. godine, Savjet odlučuje kvalifikovanom većinom na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i po pribavljenom mišljenju Revizorskog suda.

2. Savjet, odlučujući jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i po pribavljenom mišljenju Revizorskog suda, utvrđuje metode i postupke kojima se budžetski prihod predviđen u skladu s uređenjima koja se odnose na sopstvena sredstva Zajednice stavlja na raspolaganje Komisiji, i utvrđuje mjere koje se po potrebi primjenjuju radi zadovoljenja potrebe za gotovinskim sredstvima.“

24. Član 190 mijenja se i glasi:

„Član 190

Pravila koja uređuju upotrebu jezika u institucijama Zajednice, ne dovodeći u pitanje odredbe Statuta Suda pravde, utvrđuje Savjet odlučujući jednoglasno.“

25. Član 204 mijenja se i glasi:

(a) u stavu 1 riječi „članom F.1 stav 2“ zamjenjuju se riječima „članom 7 stav 3.“

(b) u stavu 2 riječi „člana F stav 1“ zamjenjuju se riječima „člana 6 stav 1, a riječi „članom F.1 stav 1“ zamjenjuju se riječima „članom 7 stav 2“.

Član 4

Ugovor o osnivanju Evropske zajednice za uglj i čelik mijenja se i dopunjava u skladu s odredbama ovog člana.

1. U članu 10 stav 2 mijenja se i glasi:

„2. Savjet, u sastavu šefova država ili vlada i odlučujući kvalifikovanom većinom, predlaže lice koje namjerava da postavi na mjesto predsjednika Komisije, a Evropski parlament odobrava taj predlog.

Savjet, odlučujući kvalifikovanom većinom i zajedničkom saglasnošću s kandidatom za predsjednika, u skladu s predlozima svih država članica, utvrđuje listu ostalih lica koje namjerava da imenuje kao članove Komisije.

Tako kandidovanog predsjednika i ostale članove Komisije kolektivno, kao tijelo, odobrava Evropski parlament glasanjem. Nakon odobrenja Evropskog parlamenta, predsjednika i ostale članove Komisije imenuje Savjet odlučujući kvalifikovanom većinom.“

2. Član 11 mijenja se i glasi:

„Član 11

1. Komisija djeluje pod političkim rukovodstvom predsjednika, koji odlučuje o njenoj unutrašnjoj organizaciji i tako obezbjeđuje dosljedan i djelotvoran rad Komisije zasnovan na kolegijalnosti.
2. Predsjednik raspoređuje obaveze Komisije i dodjeljuje ih članovima. Predsjednik može te obaveze preraspodijeliti u toku mandata Komisije. Članovi Komisije vrše poslove koje im je povjerio predsjednik, pod njegovim rukovodstvom.
3. Nakon odobrenja kolegijuma, predsjednik imenuje potpredsjednike iz redova članova Komisije.
4. Član Komisije podnosi ostavku ako to od njega zatraži predsjednik, a nakon odobrenja kolegijuma.“

3. Član 12 mijenja se i glasi:

„Član 12

Članu Komisije, pored redovne zamjene ili smrti, dužnosti prestaju i kada podnese ostavku ili bude razriješen.

Mjesto koje je ostalo upražnjeno nakon ostavke, razrješenja ili smrti člana popunjava se za preostalo vrijeme njegovog mandata novim članom kojeg imenuje Savjet odlučujući kvalifikovanom većinom. Savjet može jednoglasno odlučiti da to slobodno mjesto ne treba popunjavati.

U slučaju ostavke, razrješenja ili smrti, predsjednik se zamjenjuje za preostalo vrijeme svog mandata. Postupak iz člana 10 stav 2 primjenjuje se na zamjenu predsjednika.

Osim u slučaju razrješenja na osnovu člana 12a, članovi Komisije ostaju na funkciji dok ne budu zamijenjeni ili dok Savjet ne odluči da upražnjeno mjesto ne treba popunjavati, u skladu sa stavom 2 ovog člana.“

4. U članu 13 stav 1 briše se.

5. U članu 20 stav 2 mijenja se i glasi:

„Broj članova Evropskog parlamenta ne smije preći 732.“

6. U članu 21 stav 5 mijenja se i glasi:

„5. Evropski parlament, nakon što zatraži mišljenje Komisije i pribavi odobrenje Savjeta koji odlučuje kvalifikovanom većinom, utvrđuje pravila i opšte uslove kojima je uređeno obavljanje dužnosti njegovih članova. Savjet odlučuje jednoglasno o svim pravilima ili uslovima koji se odnose na oporezivanje članova ili bivših članova.“

7. U članu 30 stav 2 mijenja se i glasi:

„2. Savjetu pomaže Generalni sekretarijat, za čiji rad odgovara generalni sekretar, visoki predstavnik za zajedničku vanjsku i bezbjednosnu politiku, a njemu pomaže zamjenik generalnog sekretara, koji odgovara za vođenje Generalnog sekretarijata. Generalnog sekretara i zamjenika generalnog sekretara imenuje Savjet odlučujući kvalifikovanom većinom. Savjet odlučuje o organizaciji Generalnog sekretarijata.“

8. Član 31 mijenja se i glasi:

„Član 31

U okviru svojih nadležnosti, Sud pravde i Prvostepeni sud obezbjeđuju poštovanje prava prilikom tumačenja i primjene ovog ugovora.

Osim toga, pod uslovima utvrđenim članom 32a, pri Prvostepenom sudu mogu se osnivati sudska vijeća radi izvršavanja sudske nadležnosti utvrđene u ovom ugovoru u nekim posebnim oblastima.“

9. Član 32 mijenja se i glasi:

„Član 32

Sud pravde sastoji se od po jednog sudije iz svake države članice.

Sud pravde zasijeda u vijećima ili u velikom vijeću u skladu s pravilima u tu svrhu utvrđenim Statutom Suda pravde.

Kada je to predviđeno Statutom, Sud pravde može zasijedati i u punom sastavu.“

10. Član 32a mijenja se i glasi:

„Član 32a

Sudu pravde pomaže osam generalnih advokata. Savjet može, na zahtjev Suda pravde, jednoglasno povećati broj generalnih advokata.

Dužnost generalnog advokata jeste da potpuno nepristrasno i nezavisno, na javnoj sjednici, podnosi obrazložene zaključne predloge u predmetima u kojima se, u skladu sa Statutom Suda pravde, zahtijeva njegovo učešće.“

11. Član 32b mijenja se i glasi:

„Član 32b

Sudije i generalni advokati Suda pravde biraju se iz reda lica čija je nezavisnost nesumnjiva i koja imaju kvalifikacije potrebne za imenovanje na najviše pravosudne funkcije u svojim zemljama ili koja su priznati pravnici; imenuju ih sporazumno vlade država članica na period od šest godina.

Svake tri godine vrši se djelimična zamjena sudija i generalnih advokata, u skladu s uslovima utvrđenim Statutom Suda pravde.

Sudije biraju predsjednika Suda pravde iz svojih redova na period od tri godine. Predsjednik može biti ponovno izabran.

Sudije i generalni advokati kojima ističe mandat mogu biti ponovo imenovani.

Sud pravde imenuje svog sekretara i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegova služba.

Sud pravde donosi svoj poslovnik. Taj poslovnik mora da odobri Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanom većinom.“

12. Član 32c mijenja se i glasi:

„Član 32c

Prvostepeni sud sastavljen je od najmanje jednog sudije iz svake države članice. Broj sudija određuje se Statutom Suda pravde. Statutom se može predvidjeti da Prvostepenom sudu pomažu generalni advokati.

Članovi Prvostepenog suda biraju se iz reda lica čija je nezavisnost nesumnjiva i koja imaju sposobnosti potrebne za imenovanje na visoke pravosudne funkcije. Imenuju ih sporazumno vlade država članica na period od šest godina. Članstvo se djelimično obnavlja svake tri godine. Članovi kojima ističe mandat mogu biti ponovo imenovani.

Sudije biraju predsjednika Prvostepenog suda iz svojih redova na period od tri godine.

Predsjednik može biti ponovno izabran.

Prvostepeni sud imenuje svog sekretara i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegova služba.

Prvostepeni sud utvrđuje svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom pravde. Taj poslovnik mora da odobri Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanom većinom.

Ako nije drugačije predviđeno Statutom Suda pravde, na Prvostepeni sud primjenjuju se odredbe ovog ugovora koje se odnose na Sud pravde.“

13. Član 32d mijenja se i glasi:

„Član 32d

1. Prvostepeni sud nadležan je da u prvom stepenu sudi po tužbama ili u postupcima iz čl. 33, 34, 35, 36, 38, 40 i 42, s izuzetkom onih koji su dodijeljeni sudskom vijeću ili koji su u nadležnosti Suda pravde na osnovu Statuta. Statutom se može predvidjeti da je Prvostepeni sud nadležan i za druge vrste tužbi i postupaka.

Protiv odluka koje Prvostepeni sud donese u skladu s ovim stavom može se uložiti žalba Sudu pravde isključivo o pravnim pitanjima, pod uslovima i u granicama utvrđenim Statutom.

2. Prvostepeni sud nadležan je da sudi po tužbama ili u postupcima pokrenutim protiv odluka sudskih vijeća osnovanih u skladu s članom 32e.

Sud pravde može izuzetno preispitivati odluke koje Prvostepeni sud donese u skladu s ovim stavom, pod uslovima i u granicama utvrđenim Statutom, kada postoji ozbiljna opasnost da će se ugroziti jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice.

3. Prvostepeni sud nadležan je da sudi o pitanjima upućenim na donošenje prethodne odluke u skladu s članom 41, u posebnim oblastima utvrđenim Statutom.

Kada Prvostepeni sud smatra da je za neki predmet potrebno donijeti načelnu odluku koja bi mogla uticati na jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice, taj predmet može uputiti na odlučivanje Sudu pravde.

Odluke Prvostepenog suda o pitanjima upućenim na donošenje prethodne odluke može izuzetno preispitivati Sud pravde, pod uslovima i u granicama utvrđenim Statutom, kada postoji ozbiljna opasnost da će ugroziti jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice.“

14. Dodaje se član koji glasi:

„Član 32e

Savjet može, odlučujući jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Sudom pravde ili na zahtjev Suda pravde i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Komisijom, osnivati sudska vijeća da u prvom stepenu sude po nekim vrstama tužbi ili u nekim vrstama postupaka pokrenutim u posebnim oblastima.

Odlukom o osnivanju sudskog vijeća utvrđuju se pravila o njegovoj organizaciji i opsegu nadležnosti koja mu je dodijeljena.

Protiv odluka sudskih vijeća može se uložiti žalba Prvostepenom sudu isključivo o pravnim pitanjima ili se pravo na žalbu, kada je to predviđeno odlukom o osnivanju vijeća, može odnositi i na pitanja činjeničnog stanja.

Članovi sudskih vijeća biraju se iz reda lica čija je nezavisnost nesumnjiva i koja imaju sposobnosti potrebne za imenovanje na pravosudnu funkciju. Imenuje ih Savjet jednoglasnom odlukom.

Sudska vijeća utvrđuju svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom pravde. Taj poslovnik mora da odobri Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanim većinom.

Ako nije drugačije predviđeno odlukom o osnivanju sudskog vijeća, na sudska vijeća primjenjuju se odredbe ovog ugovora koje se odnose na Sud pravde i odredbe Statuta Suda pravde.“

15. Član 33 mijenja se:

(a) stav 1 mijenja se i glasi:

„Sud pravde nadležan je za tužbe koje podnese država članica, Evropski parlament ili Savjet, a kojima se traži da se odluke ili preporuke Komisije proglase nevažećim zbog nenadležnosti, bitne povrede postupka, povrede ovog ugovora ili pravnog pravila vezanog za njegovu primjenu, odnosno zlopotrebe ovlašćenja. Sud pravde, međutim, ne može ispitivati procjenu situacije koja je posljedica ekonomskih faktora ili okolnosti u kontekstu kojih je Komisija donijela svoje odluke ili dala preporuke, osim u slučaju kada se smatra da je Komisija zloupotrijebila svoja ovlašćenja ili očigledno nije poštovala odredbe ovog ugovora ili drugo pravno pravilo vezano za njegovu primjenu.“

(b) stav 4 mijenja se i glasi:

Sud pravde je pod istim uslovima nadležan za tužbe koje podnese Revizorski sud radi zaštite svojih ovlašćenja.“

16. Član 45 mijenja se i glasi:

„Član 45

Statut Suda pravde utvrđuje se posebnim protokolom.

Savjet može, jednoglasno na zahtjev Suda pravde i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Komisijom ili na zahtjev Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Sudom pravde, mijenjati odredbe Statuta. "

17. Član 45b mijenja se:

(a) stav 1 mijenja se i glasi:

„1. Revizorski sud sastoji se od po jednog državljanina iz svake države članice.“

(b) stav 3 mijenja se i glasi:

„3. Članovi Revizorskog suda imenuju se na period od šest godina. Savjet, odlučujući kvalifikovanom većinom nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom, donosi listu članova utvrđenu na osnovu predloga svake države članice. Članovi Revizorskog suda mogu biti ponovo imenovani.

Članovi Revizorskog suda između sebe biraju predsjednika Revizorskog suda, na period od tri godine. Predsjednik može biti ponovno biran.“

18. Član 45c mijenja se i glasi:

(a) stav 1 mijenja se i glasi:

„1. Revizorski sud vrši reviziju računa svih prihoda i rashoda Zajednice. Revizorski sud vrši reviziju i računa svih prihoda i rashoda svih tijela koje je osnovala Zajednica, ako osnivački akt ne isključuje takvu reviziju.

Revizorski sud dostavlja Evropskom parlamentu i Savjetu izjavu kojom se potvrđuje tačnost računa i zakonitost i pravilnost izvršenih transakcija, koja se objavljuje u Službenom listu Evropske unije. Navedena izjava može biti dopunjena posebnim ocjenama za svaku veću oblast djelovanja Zajednice.“

(b) stav 4 mijenja se i glasi:

„4. Revizorski sud sastavlja godišnji izvještaj po završetku svake finansijske godine. Navedeni izvještaj se prosljeđuje ostalim institucijama Zajednice i objavljuje se u Službenom listu Evropske unije, zajedno s odgovorima tih institucija na zapažanja Revizorskog suda.

Revizorski sud može, u svakom trenutku, i dostaviti svoja zapažanja, naročito u obliku posebnih izvještaja, o određenim pitanjima i dati mišljenja na zahtjev ostalih institucija Zajednice.

Revizorski sud usvaja svoje godišnje izvještaje, posebne izvještaje ili mišljenja većinom glasova svojih članova. Revizorski sud, međutim, može obrazovati i interna vijeća radi usvajanja određenih kategorija izvještaja ili mišljenja, u skladu s uslovima utvrđenim svojim poslovnikom.

Revizorski sud pomaže Evropskom parlamentu i Savjetu u vršenju njihovih ovlašćenja nadzora nad izvršenjem budžeta.

Revizorski sud priprema svoj poslovnik. Poslovnik mora odobriti Savjet, koji o tome odlučuje kvalifikovanom većinom.“

19. Član 96 mijenja se i glasi:

- (a) u stavu 1 riječi „članom F.1 stav 2“ zamjenjuju se riječima „članom 7 stav 3“;
- (b) u stavu 2 riječi „člana F stav 1“ zamjenjuju se riječima „člana 6 stav 1“, a riječi „članom F.1 stav 1“ zamjenjuju se riječima „članom 7 stav 2“.

Član 5

Protokol o Statutu Evropskog sistema centralnih banaka i Evropske centralne banke mijenja se i dopunjava u skladu s odredbama ovog člana.

U članu 10 dodaje se stav koji glasi:

„10.6 Savjet, u sastavu šefova država ili vlada, može izmijeniti i dopuniti član 10.2, jednoglasno na preporuku Evropske centralne banke i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Komisijom ili na preporuku Komisije nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom i Evropskom centralnom bankom. Savjet preporučuje državama članicama da usvoje te izmjene i dopune. Te izmjene i dopune stupaju na snagu nakon što ih potvrde sve države članice u skladu sa svojim ustavnim propisima.

Za preporuku koju priprema Evropska centralna banka na osnovu ovog stava potrebna je jednoglasna odluka Upravnog savjeta.“

Član 6

Protokol o privilegijama i imunitetima evropskih zajednica mijenja se i dopunjava u skladu s ovim članom.

Član 21 mijenja se i glasi:

„Član 21

Čl. 12 do 15 i član 18 primjenjuju se na sudije, generalne advokate, sekretara i pomoćne izvjestioce Suda pravde kao i na članove i sekretara Prvostepenog suda, ne dovodeći u pitanje odredbe člana 3 Protokola o Statutu Suda pravde koje se odnose na imunitet sudija i generalnih advokata od pokretanja sudskog postupka.“

Dio drugi

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 7

Protokoli o Statutu Suda pravde priloženi uz Ugovor o osnivanju Evropske zajednice i Ugovor o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju prestaju da važe i zamjenjuju se Protokolom o Statutu Suda pravde koji se ovim ugovorom prilaže uz Ugovor o Evropskoj uniji, Ugovor o osnivanju Evropske zajednice i Ugovor o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju.

Član 8

Čl. 1 do 20, čl. 44, 45, član 46 st. 2 i 3, čl. 47 do 49 i čl. 51, 52, 54 i 55 Protokola o Statutu Suda pravde Evropske zajednice za uglj i čelik prestaju da važe.

Član 9

Ne dovodeći u pitanje članove Protokola o Statutu Suda pravde Evropske zajednice za uglj i čelik koji ostaju na snazi, odredbe Protokola o Statutu Suda pravde, koji je ovim ugovorom priložen uz Ugovor o Evropskoj uniji, Ugovor o osnivanju Evropske zajednice i Ugovor o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju, primjenjuju se kada Sud pravde vrši svoja ovlašćenja na osnovu odredaba Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za uglj i čelik.

Član 10

Odluka Savjeta 88/591/EZUČ, EEZ, Euratom od 24. oktobra 1988. godine o osnivanju Prvostepenog suda evropskih zajednica, s izmjenama i dopunama, prestaje da važi, uz izuzetak člana 3 u onoj mjeri u kojoj Prvostepeni sud na osnovu tog člana vrši nadležnost koja je Ugovorom o osnivanju Evropske zajednice za uglj i čelik dodijeljena Sudu pravde.

Član 11

Ovaj ugovor zaključuje se na neograničeno vrijeme.

Član 12

1. Ovaj ugovor potvrđuju visoke strane ugovornice, u skladu sa svojim ustavnim pravilima. Isprave o potvrđivanju deponuju se kod Vlade Republike Italije.

2. Ovaj akt stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca nakon deponovanja isprave o potvrđivanju države potpisnice koja posljednja obavi ovu formalnost.

Član 13

Ovaj ugovor, sačinjen u jednom izvornom primjerku na danskom, engleskom, finskom, francuskom, grčkom, holandskom, irskom, italijanskom, njemačkom, portugalskom, španskom i švedskom jeziku, s tim da je svaki tekst jednako autentičan, deponuje se u arhivu Vlade Republike Italije, koja dostavlja ovjereni primjerak vladama ostalih država potpisnica.

KAO POTVRDU NAVEDENOG doljepotpisani punomoćnici potpisali su ovaj ugovor.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Tratado.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter diesen Vertrag gesetzt.

Εις πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα συνθήκη.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent traité.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gConradh seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente Tratado.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta fördrag.

Sačinjeno u Nici, 26. februara 2001. godine.

Hecho en Niza, el veintiséis de febrero de dos mil uno.

Udfærdiget i Nice, den seksogtyvende februar to tusind og et.

Geschehen zu Nizza am sechsundzwanzigsten Februar zweitausendeins.

Έγινε στη Νίκαια, στις είκοσι έξι Φεβρουαρίου του έτους δύο χιλιάδες ένα.

Done at Nice this twenty-sixth day of February in the year two thousand and one.

Fait à Nice, le vingt-six février de l'an deux mil un.

Arna dhéanamh in Nice ar an séú lá is fiche d'Fheabhra sa bhliain dhá mhíle is a haon.

Fatto a Nizza, addì ventisei febbraio duemilauno.

Gedaan te Nice, de zesentwintigste februari tweeduizend en een.

Feito em Nice, em vinte e seis de Fevereiro de dois mil e um.

Tehty Nizzassa kahdentenkymmenentenäkuudentena helmikuuta 2001.

Utfärdat i Nice den tjugosjätte februari år tjugohundraett.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

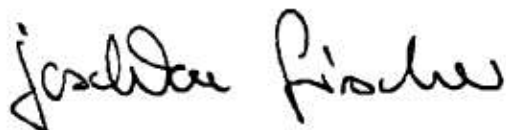
Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

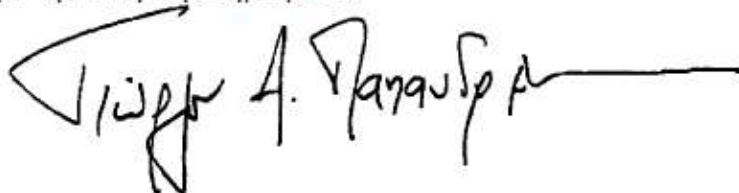
For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

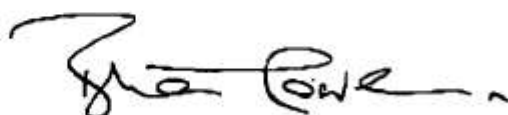
Por Su Majestad el Rey de España

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Felipe VI', written over a horizontal line. A vertical line intersects the signature from the left side.

Pour le Président de la République française

A stylized handwritten signature in black ink, consisting of several sharp, angular strokes.

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Michael D. Higgins', written in a cursive style.

Per il Presidente della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Sergio Mattarella', written in a cursive style.

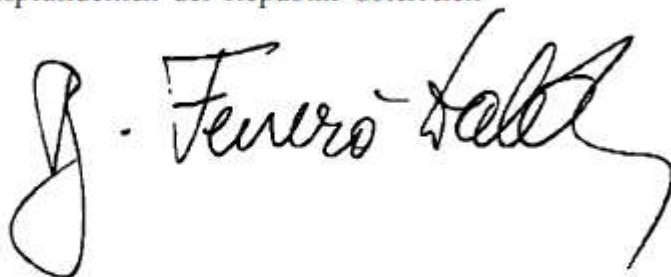
Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Roelof', written in a cursive style with a long horizontal stroke at the end.

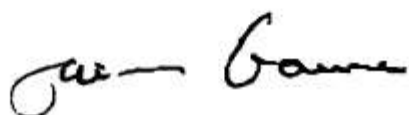
Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. van Aartsen', written in a cursive style.

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. Ferrero Ferrer', written in a cursive style.

Pelo Presidente da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. Balsemão', written in a cursive style.

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Eeva Tuomi". The letters are fluid and cursive, with a prominent horizontal line above the "T".

För Hans Majestät Konungen av Sverige

A handwritten signature in black ink, appearing to be the name "Carl XVI Gustaf". The signature is highly stylized and compact, with a double vertical line at the end.

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom
of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Aislinn O'Shaughnessy". The signature is written in a cursive style with a long, sweeping tail at the end.

Protokoli

A. PROTOKOL PRILOŽEN UZ UGOVOR O EVROPSKOJ UNIJI I UGOVORE O OSNIVANJU EVROPSKIH ZAJEDNICA

PROTOKOL O PROŠIRENJU EVROPSKE UNIJE

VISOKE STRANE UGOVORNICE

SAGLASILE SU SE o sljedećim odredbama, koje se prilažu uz Ugovor o Evropskoj uniji i ugovore o osnivanju evropskih zajednica:

Član 1

PRESTANAK VAŽENJA PROTOKOLA O INSTITUCIJAMA

Protokol o institucijama u perspektivi proširenja Evropske unije, priložen uz Ugovor o Evropskoj uniji i ugovore o osnivanju evropskih zajednica, prestaje da važi.

Član 2

ODREDBE O EVROPSKOM PARLAMENTU

1. Dana 1. januara 2004. godine i s dejstvom od početka mandatnog perioda 2004-2009. godine, u članu 190 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice i u članu 108 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju podstav 1 mijenja se i glasi:

„Broj predstavnika izabranih u svakoj državi članici je sljedeći:

Belgija	22
Danska	13
Njemačka	99
Grčka	22
Španija	50
Francuska	72
Irska	12
Italija	72
Luksemburg	6
Holandija	25
Austrija	17
Portugal	22
Finska	13
Švedska	18
Ujedinjeno Kraljevstvo	72“

2. U skladu sa stavom 3, ukupan broj predstavnika u Evropskom parlamentu tokom trajanja mandatnog perioda 2004-2009. godine jednak je broju predstavnika navedenom u članu 190 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice i u članu 108 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju, kojem se dodaje broj predstavnika novih država članica koji proizlazi iz ugovorâ o pristupanju potpisanih najkasnije do 1. januara 2004. godine.

3. Ako je ukupan broj članova iz stava 2 manji od 732, broj predstavnika koji se biraju u svakoj državi članici ispravlja se proporcionalno tako da ukupan broj bude što bliži broju 732 , ali s tim da se tom ispravkom ne dobije broj predstavnika koji se biraju u svakoj državi članici veći od onog koji je za mandatni period 1999-2004. godine predviđen članom 190 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice i članom 108 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju.

Odluku u tu svrhu donosi Savjet.

4. Odstupajući od člana 189 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice i od člana 107 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju, u slučaju stupanja na snagu ugovorâ o pristupanju nakon donošenja odluke Savjeta iz ovog člana stav 3 podstav 2, broj članova Evropskog parlamenta može privremeno biti veći od 732 tokom perioda na koji se ta odluka primjenjuje. Ista ispravka kao ona iz stava 3 podstav 1 ovog člana primjenjuje se i na broj predstavnika koji se biraju u tim državama članicama.

Član 3

ODREDBE O ODMJERAVANJU GLASOVA U SAVJETU

1. Dana 1. januara 2005. godine:
 - (a) u članu 205 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice i u članu 118 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju:

(i) stav 2 mijenja se i glasi:

„2. Kada je za donošenje odluke Savjeta potrebna kvalifikovana većina, glasovi članova odmjeravaju se na sljedeći način:

Belgija	12
Danska	7
Njemačka	29
Grčka	12
Španija	27
Francuska	29
Irska	7
Italija	29
Luksemburg	4
Holandija	13
Austrija	10
Portugal	12
Finska	7
Švedska	10
Ujedinjeno Kraljevstvo	29

Kada se akti Savjeta na osnovu ovog ugovora usvajaju na predlog Komisije, za njihovo usvajanje potrebno je najmanje 169 glasova za, koje je dala većina članova.

U drugim slučajevima, za usvajanje akata Savjeta potrebno je najmanje 169 glasova za, koje su dale najmanje dvije trećine članova."

(ii) dodaje se stav 4 koji glasi:

„4. Član Savjeta može zatražiti da se pri usvajanju odluke Savjeta kvalifikovanom većinom provjeri da li države članice koje čine tu kvalifikovanu većinu predstavljaju najmanje 62 % ukupnog stanovništva Unije. Ako se pokaže da taj uslov nije ispunjen, predmetna odluka se ne usvaja.“

(b) u članu 23 stav 2 Ugovora o Evropskoj uniji podstav 3 mijenja se i glasi:

„Glasovi članova Savjeta odmjeravaju se u skladu s članom 205 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice. Za usvajanje odluka potrebno je najmanje 169 glasova za, koje su dale najmanje dvije trećine članova. Član Savjeta može zatražiti da se pri usvajanju odluke Savjeta kvalifikovanom većinom provjeri da li države članice koje čine tu kvalifikovanu većinu predstavljaju najmanje 62 % ukupnog stanovništva Unije. Ako se pokaže da taj uslov nije ispunjen, predmetna odluka se ne usvaja.“

(c) u članu 34 Ugovora o Evropskoj uniji stav 3 mijenja se i glasi:

„3. Kada se zahtijeva da Savjet odlučuje kvalifikovanom većinom, glasovi njegovih članova odmjeravaju se u skladu s članom 205 stav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice, pri čemu je za usvajanje akata Savjeta potrebno najmanje 169 glasova za, koje su dale najmanje dvije trećine članova. Član Savjeta može zatražiti da se pri usvajanju odluke Savjeta kvalifikovanom većinom provjeri da li države članice koje čine tu kvalifikovanu većinu predstavljaju najmanje 62 % ukupnog stanovništva Unije. Ako se pokaže da taj uslov nije ispunjen, predmetna odluka se ne usvaja.“

2. Pri svakom pristupanju, prag iz člana 205 stav 2 podstav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice i iz člana 118 stav 2 podstav 2 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju izračunava se tako da prag kvalifikovane većine, izražen u glasovima, ne prelazi prag koji proizlazi iz tabele date u Deklaraciji o proširenju Evropske unije sadržanoj u završnom aktu Konferencije tokom koje je usvojen Ugovor iz Nice.

Član 4

ODREDBE O KOMISIJI

1. Dana 1. januara 2005. godine i s dejstvom od dana kada prva Komisija nakon tog datuma preuzme svoje dužnosti, član 213 stav 1 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice i član 126 stav 1 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju mijenjaju se i glase:

„1. Članovi Komisije biraju se na osnovu njihove opšte sposobnosti, a njihova nezavisnost mora biti nesumnjiva.

Komisija se sastoji od po jednog državljanina svake države članice.

Savjet može jednoglasno izmijeniti broj članova Komisije.“

2. Kada Unija bude imala 27 država članica, član 213 stav 1 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice i član 126 stav 1 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju mijenjaju se i glase:

„1. Članovi Komisije biraju se na osnovu njihove opšte sposobnosti, a njihova nezavisnost mora biti nesumnjiva.

Broj članova Komisije manji je od broja država članica. Članovi Komisije biraju se prema sistemu rotacije koji se zasniva na načelu jednakosti, a načine njegovog sprovođenja utvrđuje Savjet jednoglasnom odlukom.

Broj članova Komisije određuje Savjet jednoglasnom odlukom.“

Ova izmjena i dopuna primjenjuje se od dana preuzimanja dužnosti prve Komisije nakon dana pristupanja dvadeset i sedme države članice Uniji.

3. Savjet, nakon potpisivanja ugovora o pristupanju dvadeset i sedme članice Uniji jednoglasno utvrđuje:

- broj članova Komisije
 - načine sprovođenja sistema rotacije, zasnovanog na načelu jednakosti, sa svim kriterijumima i pravilima potrebnim za automatsko utvrđivanje sastava uzastopnih kolegijuma na osnovu sljedećih načela:
 - (a) države članice uživaju u potpunosti ravnopravan tretman u pogledu određivanja redosljeda i trajanja mandata njihovih državljana kao članova Komisije; u skladu s tim, razlika između ukupnog broja mandata koje imaju državljani bilo kojih dviju država članica ne smije biti veća od jedan;
 - (b) u skladu s tačkom a, svaki uzastopni kolegijum sastavljen je tako da na zadovoljavajući način odražava demografski i geografski spektar svih država članica Unije.
4. Do početka primjene stava 2, svaka država koja pristupa Uniji ima pravo da, u trenutku njenog pristupanja, jedan njen državljanin bude član Komisije.

**B. PROTOKOL PRILOŽEN UZ UGOVOR O EVROPSKOJ UNIJI,
UGOVOR O OSNIVANJU EVROPSKE ZAJEDNICE
I UGOVOR O OSNIVANJU EVROPSKE ZAJEDNICE ZA ATOMSKU ENERGIJU**

PROTOKOL O STATUTU SUDA PRAVDE

VISOKE STRANE UGOVORNICE

S NAMJEROM DA utvrde Statut Suda pravde predviđen članom 245 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice i članom 160 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju,

SAGLASILE SU SE o sljedećim odredbama koje se prilažu uz Ugovor o Evropskoj uniji, Ugovor o osnivanju Evropske zajednice i Ugovor o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju:

Član 1

Sud pravde osnovan je i djeluje u skladu s odredbama Ugovora o Evropskoj uniji (Ugovor o EU), Ugovora o osnivanju Evropske zajednice (Ugovor o EZ) i Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju (Ugovor o EZAE) i ovog statuta.

Glava I

SUDIJE I GENERALNI ADVOKATI

Član 2

Prije preuzimanja dužnosti svaki sudija polaže javnu zakletvu da će svoje dužnosti obavljati nepristrasno i savjesno i da će čuvati tajnost vijećanja Suda.

Član 3

Sudije uživaju imunitet od sudskih postupaka. Nakon prestanka obavljanja dužnosti oni nastavljaju da uživaju imunitet za djela počinjena u službenom svojstvu, uključujući riječi izgovorene ili pisane.

Sud može ukinuti imunitet zasijedajući u punom sastavu.

Ako je sudiji ukinut imunitet i protiv njega pokrenut krivični postupak, njemu se u bilo kojoj državi članici sudi samo pred sudom nadležnim za suđenje članovima najviših državnih pravosudnih tijela.

Čl. 12 do 15 i član 18 Protokola o privilegijama i imunitetima evropskih zajednica primjenjuju se na sudije, generalne advokate, sekretara i pomoćne izvjestioce Suda, ne dovodeći u pitanje odredbe o imunitetu sudija od pokretanja sudskog postupka iz prethodnih stavova.

Član 4

Sudije ne mogu obavljati političku niti upravnu funkciju.

Sudije se ne mogu baviti bilo kojom drugom djelatnošću, plaćenom ili neplaćenom, osim ako to odobri Savjet u izuzetnim slučajevima.

Pri stupanju na dužnost, svečano se obavezuju da će i tokom obavljanja dužnosti i nakon njenog prestanka poštovati obaveze koje iz nje proizlaze, a naročito obavezu da se nakon prestanka obavljanja dužnosti prilikom prihvatanja određenih imenovanja ili pogodnosti ponašaju pošteno i diskretno.

Sve sumnje po tom pitanju rješavaju se odlukom Suda.

Član 5

Sudiji, pored redovne zamjene ili smrti, dužnosti prestaju i kada podnese ostavku.

Kada sudija podnosi ostavku, on je u pisanom obliku upućuje predsjedniku Suda koji je dostavlja predsjedniku Savjeta. Nakon ovog obavještenja mjesto sudije postaje upražnjeno.

Osim u slučaju kada se primjenjuje član 6, sudija ostaje na dužnosti sve dok njegov nasljednik ne stupi na dužnost.

Član 6

Sudija može biti razriješen ili mu se može oduzeti pravo na penziju ili druge povlastice jedino ako, prema jednoglasnom mišljenju sudija i generalnih advokata Suda, više ne ispunjava propisane uslove ili obaveze koje proizilaze iz njegove službe. Predmetni sudija ne učestvuje u toj raspravi.

Sekretar Suda dostavlja odluku Suda predsjedniku Evropskog parlamenta i predsjedniku Komisije i o njoj obavještava predsjednika Savjeta.

U slučaju odluke o razrješenju sudije, mjesto sudije postaje upražnjeno nakon upućivanja ovog posljednjeg obavještenja.

Član 7

Sudija koji zamjenjuje člana Suda čiji mandat nije istekao imenuje se za preostalo vrijeme trajanja mandata svog prethodnika.

Član 8

Odredbe čl. 2 do 7 primjenjuju se na generalne advokate.

Glava II

ORGANIZACIJA

Član 9

Kada se svake tri godine sprovodi djelimična zamjena sudija, naizmjenično se zamjenjuje osam, odnosno sedam sudija.

Kada se svake tri godine sprovodi djelimična zamjena generalnih advokata, svakom se prilikom zamjenjuju četiri generalna advokata.

Član 10

Sekretar Suda polaže zakletvu pred Sudom da će svoje dužnosti obavljati nepristrasno i savjesno i da će čuvati tajnost vijećanja Suda.

Član 11

Sud u slučajevima spriječenosti sekretara organizuje njegovu zamjenu.

Član 12

Sudu se dodjeljuju zvaničnici i ostali službenici koji omogućavaju njegov rad. Odgovorni su sekretaru koji je podređen predsjedniku.

Član 13

Savjet može, jednoglasno na predlog Suda, obezbijediti imenovanje pomoćnih izvjestilaca i utvrditi pravila kojima se uređuje njihova služba. Pod uslovima utvrđenim poslovníkom, od pomoćnih izvjestilaca može se zahtijevati da učestvuju u pripremnim radnjama u predmetima pred Sudom kao i da sarađuju sa sudijom izvjestiocem.

Pomoćni izvjestioci biraju se iz reda lica čija je nezavisnost nesumnjiva i koja imaju potrebne pravne kvalifikacije; imenuje ih Savjet. Pred Sudom polažu zakletvu da će svoje dužnosti obavljati nepristrasno i savjesno kao i da će čuvati tajnost vijećanja Suda.

Član 14

Sudije, generalni advokati i sekretar Suda obavezni su da borave u mjestu u kojem Sud ima svoje sjedište.

Član 15

Sud zasijeda stalno. Trajanje sudskih odmora određuje Sud uzimajući u obzir potrebe svog poslovanja.

Član 16

Sud osniva vijeća koja su sastavljena od tri i pet sudija. Predsjednike vijeća biraju sudije među sobom. Predsjednici vijeća od pet članova biraju se na period od tri godine. Mogu biti ponovno izabrani samo jednom.

Veliko vijeće sastoji se od jedanaest sudija. Njime predsjedava predsjednik Suda. Članovi velikog vijeća su i predsjednici vijeća od pet sudija i druge sudije imenovane u skladu s uslovima utvrđenim poslovníkom.

Sud zasijeda u velikom vijeću kada to zatraži neka država članica ili institucija zajednica kao stranka u postupku.

Sud zasijeda u punom sastavu kada su mu predmeti upućeni na osnovu člana 195 stav 2, člana 213 stav 2, člana 216 ili člana 247 stav 7 Ugovora o EZ ili člana 107d stav 2, člana 126 stav 2, člana 129 ili člana 160b stav 7 Ugovora o EZAE.

Osim toga, kada smatra da je predmet koji mu je upućen od izuzetnog značaja, Sud može odlučiti, nakon što sasluša generalnog advokata, da predmet uputi Sudu u punom sastavu.

Član 17

Odluke Suda su valjane samo ako u odlučivanju učestvuje neparan broj njegovih članova.

Odluke sudskih vijeća od tri ili pet sudija valjane su samo ako ih donese troje sudija.

Odluke velikog vijeća valjane su samo ako je prisutno devetoro sudija.

Odluke Suda u punom sastavu valjane su samo ako je prisutno jedanaest sudija.

U slučaju spriječenosti sudije jednog sudskog vijeća, može se pozvati sudija drugog sudskog vijeća u skladu s uslovima utvrđenim poslovníkom.

Član 18

Sudije i generalni advokati ne mogu učestvovati u odlučivanju u bilo kom predmetu u kojem su prethodno učestvovali kao zastupnici, savjetnici ili advokati jedne od stranaka ili u kojem su bili pozvani u svojstvu člana suda, istražne komisije ili u nekom drugom svojstvu.

Ako, iz nekog posebnog razloga, sudija ili generalni advokat smatra da ne može učestvovati u donošenju odluke ili razmatranju određenog predmeta, o tome obavještava predsjednika. Ako, iz nekog posebnog razloga, predsjednik smatra da sudija ili generalni advokat ne smije učestvovati u postupku ili odlučivanju u određenom predmetu, o tome ih obavještava.

Sve poteškoće koje proizlaze iz primjene ovog člana rješavaju se odlukom Suda.

Stranka ne može zahtijevati izmjenu sastava Suda ili jednog od njegovih sudskih vijeća na osnovu državljanstva sudije ili zato što u Sudu ili sudskom vijeću nema sudije koji je istog državljanstva kao ta stranka.

Glava III

POSTUPAK

Član 19

Države članice i institucije zajednica pred Sudom zastupa zastupnik, koji se imenuje za svaki pojedinačni predmet; zastupniku može pomagati savjetnik ili pravnik.

Države koje su strane Sporazuma o Evropskom ekonomskom prostoru, a nijesu države članice, i u tom sporazumu navedeno nadzorno tijelo EFTA zastupani su na isti način.

Ostale strane mora zastupati pravnik.

Samo pravnik koji je ovlašćen da pred sudom zastupa državu članicu ili drugu državu koja je strana Sporazuma o Evropskom ekonomskom prostoru može pred Sudom postupati kao zastupnik ili savjetnik neke stranke.

Takvi zastupnici, savjetnici i pravnici, u postupanju pred Sudom, uživaju prava i imunitete potrebne za nezavisno obavljanje svojih dužnosti, u skladu s uslovima utvrđenim poslovníkom.

Sud ima u odnosu na takve savjetnike i pravnike koji postupaju pred njim ovlašćenja koja su uobičajeno dodijeljena sudovima, u skladu s uslovima utvrđenim poslovníkom.

Univerzitetski profesori koji su državljani država članica, čiji im zakoni daju pravo zastupanja pred sudom, uživaju pred Sudom ista prava koja su ovim članom priznata pravnicima.

Član 20

Postupak pred Sudom sastoji se od dva dijela: pisanog i usmenog.

Pisani dio postupka sastoji se od dostave tužbi, podnesaka, odgovora na tužbu i opažanja, te od eventualnih replika, kao i svih isprava i dokumenata koji ih potkrepljuju, ili njihovih ovjerenih kopija, strankama i institucijama Zajednica čije su odluke predmet spora.

Dostavljanje obavlja sekretar Suda redosljedom i u rokovima utvrđenim poslovníkom.

Usmeni dio postupka sastoji se od čitanja izvještaja sudije izvjestioca, saslušanja, od strane Suda, zastupnika, savjetnika i pravnika te zaključnih predloga generalnog advokata kao i, po potrebi, od saslušanja svjedoka i stručnjaka.

Ako Sud smatra da se u predmetu ne javlja nikakvo novo pravno pitanje, može, nakon što sasluša generalnog advokata, odlučiti da će rješavati predmet bez zaključnog predloga generalnog advokata.

Član 21

Postupak pred Sudom pokreće se pisanom tužbom upućenom sekretaru Suda. Tužba mora sadržati ime i stalnu adresu podnosioca, položaj potpisnika, ime stranke ili imena stranaka protiv kojih se podnosi tužba, predmet spora, tužbeni zahtjev i kratak opis razloga na kojima se tužba zasniva.

Tužbi mora biti priložen, kada je to prikladno, akt čije se poništenje zahtijeva ili, u okolnostima iz člana 232 Ugovora o EZ i člana 148 Ugovora o EZAE, isprava kojom se dokazuje datum poziva predviđenog tim članovima. Ako navedeni dokumenti nijesu priloženi uz tužbu, sekretar poziva odnosnu stranku da ih dostavi u razumnom roku, ali u tom slučaju prava stranke ne prestaju čak i ako se navedeni dokumenti dostave nakon isteka roka određenog za pokretanje postupka.

Član 22

U slučajevima uređenim članom 18 Ugovora o EZAE, postupak pred Sudom pokreće se žalbom upućenom sekretaru. Žalba sadrži ime i stalnu adresu podnosioca, položaj potpisnika, naznaku odluke protiv koje se podnosi žalba, imena suprotnih strana, predmet spora, žalbeni predlog i kratak opis razloga na kojima se zasniva žalba.

Uz žalbu mora se priložiti ovjerena kopija odluke Arbitražnog odbora koja se osporava.

Ako Sud odbije žalbu, odluka Arbitražnog odbora postaje konačna.

Ako Sud poništi odluku Arbitražnog odbora, postupak se, po potrebi, na inicijativu jedne od strana u postupku može ponoviti pred Arbitražnim odborom. Arbitražni odbor mora poštovati odluke Suda o pravnim pitanjima.

Član 23

U slučajevima iz člana 35 stav 1 Ugovora o EU, člana 234 Ugovora o EZ i člana 150 Ugovora o EZAE, sud države članice koji prekine postupak i uputi predmet Sudu obavještava Sud o svojoj odluci. Sekretar Suda o navedenoj odluci obavještava stranke, države članice i Komisiju, kao i Savjet ili Evropsku centralnu banku ako akt čija je valjanost ili tumačenje predmet spora potiče od njih, kao i Evropski parlament i Savjet ako su akt čija je valjanost ili tumačenje predmet spora zajednički donijele te dvije institucije.

U roku od dva mjeseca od takvog obavještenja stranke, države članice, Komisija i, kada je to prikladno, Evropski parlament, Savjet i Evropska centralna banka imaju pravo da podnose Sudu podneske ili pisana zapažanja.

U slučajevima iz člana 234 Ugovora o EZ, sekretar Suda o odluci državnog suda obavještava i države strane Sporazuma o Evropskom ekonomskom prostoru koje nijesu države članice i u tom sporazumu navedeni nadzorni organ EFTA, koji mogu u roku od dva mjeseca od prijema obavještenja Sudu dostaviti podneske ili pisana zapažanja, kada se odluka odnosi na jednu od oblasti primjene tog sporazuma.

Član 24

Sud može zahtijevati od strana da dostave sva dokumenta i podatke koje Sud smatra potrebnim. U slučaju odbijanja, sastavlja se službena zabilješka.

Sud takođe može zahtijevati od država članica i institucija koje nijesu stranke u postupku da dostave sve podatke koje Sud smatra potrebnim za postupak.

Član 25

Sud u svakom trenutku može povjeriti zadatak davanja stručnog mišljenja bilo kojem pojedincu, organu, organu uprave, odboru ili drugoj organizaciji koju izabere.

Član 26

Svjedoci se mogu saslušati u skladu s uslovima utvrđenim poslovnikom.

Član 27

Sud ima u odnosu na svjedoke koji se ne odazovu sudskom pozivu ovlašćenja koja su uopšteno u takvim slučajevima dodijeljena sudovima, pa može izreći novčane kazne u skladu s uslovima utvrđenim poslovnikom.

Član 28

Svjedoci i stručnjaci mogu se saslušati pod zakletvom koja se daje u obliku utvrđenom poslovnikom ili na način utvrđen pravom zemlje svjedoka ili stručnjaka.

Član 29

Sud može naložiti saslušanje svjedoka ili stručnjaka pred pravosudnim tijelom u mjestu njegovog stalnog boravišta.

Nalog se šalje na sprovođenje nadležnom pravosudnom organu u skladu s uslovima utvrđenim poslovníkom. Dokumenti sastavljeni u skladu sa zamolnicom vraćaju se Sudu pod istim uslovima.

Sud snosi troškove, ne dovodeći u pitanje njegovo pravo da, po potrebi, naloži strankama njihovo plaćanje.

Član 30

Prema svakom kršenju zakletve svjedoka ili stručnjaka država članica postupa na isti način kao da je povreda nastala pred jednim od njenih sudova nadležnih u građanskim stvarima. Po prijavi Suda odnosna država članica pokreće postupak protiv počinioca povrede pred svojim nadležnim sudom.

Član 31

Rasprava je javna, osim ako Sud, po službenoj dužnosti ili na predlog strana, iz ozbiljnih razloga odluči drugačije.

Član 32

Tokom rasprave Sud može ispitati stručnjake, svjedoke i same stranke. Stranke se, međutim, mogu obraćati Sudu samo putem svojih zastupnika.

Član 33

O svakoj raspravi se sastavlja zapisnik koji potpisuju predsjednik i sekretar Suda.

Član 34

Predsjednik utvrđuje spisak rasprava.

Član 35

Vijećanje Suda je tajno i ostaje tajno.

Član 36

Presude moraju imati obrazloženje. Presude sadrže imena sudija koji su učestvovali u vijećanju.

Član 37

Presude potpisuju predsjednik i sekretar Suda. One se javno čitaju.

Član 38

Sud odlučuje o troškovima.

Član 39

Predsjednik Suda može u skraćenom postupku, koji se može, u mjeri u kojoj je to potrebno, razlikovati od nekih pravila iz ovog statuta i koja se utvrđuju poslovnikom, odlučiti o predlozima za odlaganje izvršenja, iz člana 242 Ugovora o EZ i člana 157 Ugovora o EZAE, ili za određivanje privremenih mjera u skladu s članom 243 Ugovora o EZ ili članu 158 Ugovora o EZAE, ili za odlaganje primjene u skladu s članom 256 stav 4 Ugovora o EZ ili članom 164 stav 3 Ugovora o EZAE.

Predsjednika, u slučaju njegove spriječenosti, zamjenjuje drugi sudija pod uslovima utvrđenim poslovníkom.

Odluka predsjednika ili sudije koji ga zamjenjuje privremena je i ni na koji način ne utiče na odluku Suda o glavnoj stvari.

Član 40

Države članice i institucije zajednica mogu se uključiti u postupak pred Sudom.

Isto pravo ima i svaka drugo lice koje dokaže svoj pravni interes za ishod postupka pred Sudom, osim u postupcima među državama članicama, među institucijama zajednica ili između država članica i institucija zajednica.

Ne dovodeći u pitanje stav 2, države strane Ugovora o Evropskom ekonomskom prostoru koje nijesu države članice, i u tom sporazumu navedeno nadzorno tijelo EFTA, mogu se uključiti u postupke pred Sudom u kojima je u pitanju jedna od oblasti primjene tog sporazuma.

Predlog za uključenje u postupak ograničen je na podršku tužbenog zahtjeva jedne od stranaka.

Član 41

Ako tužena stranka, nakon što je uredno pozvana, ne podnese pisani odgovor na tužbu, protiv te stranke donosi se presuda zbog izostanka. Žalba se može podnijeti na takvu presudu u roku od mjesec dana od njenog dostavljanja. Ako Sud ne odluči drugačije, žalba ne odlaže izvršenje presude zbog izostanka.

Član 42

Države članice, institucije zajednica i sva druga fizička ili pravna lica mogu, u slučajevima i pod uslovima određenim poslovnikom, pokrenuti postupak treće strane radi osporavanja presude donesene bez njihovog učestvovanja kada presuda štetno utiče na njihova prava.

Član 43

Ako je smisao ili opseg presude nejasan, Sud daje njeno tumačenje na predlog bilo koje stranke ili institucije zajednica koja za to dokaže svoj pravni interes.

Član 44

Predlog za ponavljanje postupka može se podnijeti Sudu samo ako se sazna za činjenicu odlučujuće prirode, koja u vrijeme donošenja presude nije bila poznata ni Sudu ni strani koja traži ponavljanje postupka.

Ponavljanje postupka pokreće se odlukom Suda u kojoj se jasno utvrđuje postojanje nove činjenice, priznaje joj se karakter činjenice adekvatne za pokretanje ponavljanja postupka i predlog se proglašava dopuštenim na toj osnovi.

Predlog za ponavljanje postupka ne može se podnijeti nakon isteka roka od 10 godina od dana presude.

Član 45

Rokovi koji uzimaju u obzir udaljenost utvrđuju se poslovnikom.

Istek roka nema štetan uticaj na prava odnosne strane ako ona dokaže postojanje nepredvidivih okolnosti ili više sile.

Član 46

Postupci protiv zajednica u predmetima koji potiču iz odgovornosti izvan ugovora ne mogu se pokrenuti nakon isteka roka od pet godina od nastanka događaja koji je povod pokretanja postupka. Rok zastare prekida se pokretanjem postupka pred Sudom ili ako je prije pokretanja tog postupka oštećena strana podnijela zahtjev nadležnoj instituciji zajednica. U posljednjem slučaju postupak se mora pokrenuti u roku od dva mjeseca predviđenom u članu 230 Ugovora o EZ i članu 146 Ugovora o EZAE; kada je to prikladno, primjenjuju se odredbe člana 232 stav 2 Ugovora o EZ, odnosno člana 148 stav 2 Ugovora o EZAE.

Glava IV

PRVOSTEPENI SUD EVROPSKIH ZAJEDNICA

Član 47

Čl. 2 do 8, čl. 14 i 15, član 17 st. 1, 2, 4 i 5 i član 18 primjenjuju se na Prvostepeni sud i njegove članove. Zakletva iz člana 2 daje se pred Sudom pravde, a odluke iz čl. 3, 4 i 6 Sud donosi nakon savjetovanja s Prvostepenim sudom.

Član 3 stav 4 i čl. 10, 11 i 14 primjenjuju se *mutatis mutandis* na sekretara Prvostepenog suda.

Član 48

Prvostepeni sud sastoji se od 15 sudija.

Član 49

Članovi Prvostepenog suda mogu se pozvati da obavljaju poslove generalnog advokata.

Dužnost je generalnog advokata, djelujući u potpunosti nepristrasno i nezavisno, da javno iznosi obrazložene zaključne predloge u određenim predmetima koji su upućeni Prvostepenom sudu kako bi Prvostepenom sudu pomogao u obavljanju njegovog posla.

Kriterijumi za odabiranje takvih predmeta, kao i postupci za određivanje generalnih advokata utvrđuju se poslovnikom Prvostepenog suda.

Član koji je pozvan da obavlja zadatke generalnog advokata u određenom predmetu ne smije učestvovati pri odlučivanju u tom predmetu.

Član 50

Prvostepeni sud zasijeda u vijećima od tri ili pet sudija. Predsjednike vijeća biraju sudije među sobom. Predsjednici vijeća od pet sudija biraju se na period od tri godine. Mogu biti ponovno izabrani jednom.

Sastav vijeća i dodjeljivanje predmeta tim vijećima uređuju se poslovnikom. U određenim slučajevima uređenim poslovnikom, Prvostepeni sud može zasijedati u punom sastavu ili kao sudija pojedinac.

Poslovnikom se može predvidjeti i da Prvostepeni sud zasijeda u sastavu velikog vijeća u slučajevima i pod uslovima utvrđenim poslovnikom.

Član 51

Izuzetno od pravila utvrđenog članom 225 stav 1 Ugovora o EZ i članom 140a stav 1 Ugovora o EZAE, Sud pravde nadležan je u postupcima koje pokrenu države članice, institucije zajednica i Evropska centralna banka.

Član 52

Predsjednik Suda pravde i predsjednik Prvostepenog suda zajedničkom saglasnošću određuju uslove pod kojima zvaničnici i ostali službenici dodijeljeni Sudu pravde pružaju usluge Prvostepenom sudu kako bi se omogućilo njegovo funkcionisanje. Određeni zvaničnici ili ostali službenici odgovorni su sekretaru Prvostepenog suda koji je podređen predsjedniku Prvostepenog suda.

Član 53

Postupak pred Prvostepenim sudom uređen je glavom III.

Poslovníkom Prvostepenog suda se, u mjeri u kojoj je to potrebno, utvrđuju dalje i detaljnije odredbe u pogledu tog postupka. Poslovník može odstupiti od člana 40 stav 4 i člana 41 kako bi se uzele u obzir posebne karakteristike sporova u oblasti intelektualne svojine.

Nezavisno od člana 20 stav 4, generalni advokat može svoje obrazložene zaključne predloge dati u pisanom obliku.

Član 54

Ako je tužba ili neki drugi podnesak koji je namijenjen Prvostepenom sudu greškom podnesen sekretaru Suda pravde, on ga bez odlaganja upućuje sekretaru Prvostepenog suda; isto tako, ako je tužba ili neki drugi podnesak koji je namijenjen Sudu pravde greškom podnesen sekretaru Prvostepenog suda, on ga bez odlaganja upućuje sekretaru Suda pravde.

Ako Prvostepeni sud utvrdi da nije nadležan da sudi po tužbi koja je u nadležnosti Suda pravde, on upućuje tu tužbu Sudu pravde; ako Sud pravde utvrdi da neka tužba pripada u nadležnost Prvostepenog suda, on upućuje tu tužbu Prvostepenom sudu, koji se tada ne smije oglasiti nenadležnim.

Ako su pred Sudom pravde i Prvostepenim sudom pokrenuti postupci s istim predmetom spora, istim pitanjem tumačenja ili u kojima se ispituje valjanost istog akta, Prvostepeni sud može nakon saslušanja stranaka prekinuti postupak dok Sud pravde ne donese presudu. Ako je riječ o tužbama radi proglašenja ništavosti istog akta, Prvostepeni sud se može oglasiti nenadležnim kako bi o njima odlučio Sud pravde. U slučajevima iz ovog stava, Sud pravde može odlučiti i da prekine postupak koji je u toku pred njim; u tom slučaju postupak pred Prvostepenim sudom se nastavlja.

Član 55

Sekretar Prvostepenog suda dostavlja svim strankama i svim državama članicama i institucijama zajednica, čak i ako se one nijesu uključile u postupak pred Prvostepenim sudom, konačne odluke Prvostepenog suda, djelimične odluke o meritornim pitanjima kao i odluke o procesnim pitanjima u pogledu prigovora nenadležnosti ili nedopuštenosti.

Član 56

Protiv konačnih odluka Prvostepenog suda i protiv njegovih djelimičnih odluka o meritornim pitanjima i odluka o procesnim pitanjima u pogledu prigovora nenadležnosti ili nedopuštenosti može se uložiti žalba Sudu pravde u roku od dva mjeseca od dostave pobijane odluke.

Takvu žalbu može uložiti bilo koja stranka koja nije uspjela sa svojim zahtjevom u cijelosti ili djelimično. Stranke koje su se uključile u postupak, a koje nijesu države članice i institucije zajednica, mogu uložiti takvu žalbu samo ako se odluka Prvostepenog suda na njih neposredno odnosi.

Osim u predmetima koji se odnose na sporove između zajednica i njihovih službenika, žalbu mogu uložiti i države članice i institucije zajednica koje se nijesu uključile u postupak pred Prvostepenim sudom. U tom slučaju te države članice i institucije imaju jednak položaj kao i države članice ili institucije koje su se uključile u postupak u prvom stepenu.

Član 57

Ako je Prvostepeni sud odbio predlog za uključenje u postupak, podnosilac predloga može uložiti žalbu Sudu pravde u roku od dvije sedmice od dana dostavljanja odluke kojom se odbija njegov predlog.

Protiv svih odluka Prvostepenog suda donesenih na osnovu člana 242 ili člana 243 ili člana 256 stav 4 Ugovora o EZ, ili na osnovu člana 157 ili člana 158 ili člana 164 stav 3 Ugovora o EZAE, stranke u postupku mogu u roku od dva mjeseca od njihove dostave uložiti žalbu Sudu pravde.

Povodom žalbe iz prva dva stava ovog člana sprovodi se postupak i odlučuje se u skladu s postupkom iz člana 39.

Član 58

Žalba podnesena Sudu pravde ograničena je na pravna pitanja. Može se podnijeti zbog nenadležnosti Prvostepenog suda, zbog povrede postupka kojom se povređuju interesi podnosioca žalbe kao i zbog povrede prava Zajednice od strane Prvostepenog suda.

Žalba samo protiv odluke o naknadi troškova ili o njihovoj visini nije dopuštena.

Član 59

Ako se protiv odluke Prvostepenog suda podnese žalba, postupak se pred Sudom pravde sastoji od pisanog i usmenog dijela. U skladu s uslovima utvrđenim poslovnikom, Sud pravde može, nakon što sasluša generalnog advokata i stranke, donijeti odluku bez sprovođenja usmenog postupka.

Član 60

Ne dovodeći u pitanje čl. 242 i 243 Ugovora o EZ ili čl. 157 i 158 Ugovora o EZAE, žalba nema odložno dejstvo.

Odstupajući od člana 244 Ugovora o EZ i člana 159 Ugovora o EZAE, odluke Prvostepenog suda kojima se neka regulativa proglašava ništavnom stupaju na snagu tek po isteku roka iz člana 56 stav 1 ovog statuta ili, ako je u tom roku podnesena žalba, od dana nenog odbijanja; međutim, ne dovodeći pritom u pitanje pravo strane da od Suda pravde zatraži, u skladu s čl. 242 i 243 Ugovora o EZ ili čl. 157 i 158 Ugovora o EZAE, odlaganje dejstva regulative koja je proglašena ništavnom ili određivanje druge privremene mjere.

Član 61

Ako je žalba osnovana, Sud pravde ukida odluku Prvostepenog suda. Sud može sam konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta ili može vratiti predmet na odlučivanje Prvostepenom sudu.

U slučaju vraćanja predmeta Prvostepenom sudu taj sud je vezan odlukom Suda pravde u pogledu pravnih pitanja.

Ako je žalba koju je podnijela država članica ili institucija zajednica, koja se nije uključila u postupak pred Prvostepenim sudom, osnovana, Sud pravde može, ako to smatra potrebnim, navesti koja se dejstva ukinute odluke Prvostepenog suda moraju smatrati konačnim za stranke u sporu.

Član 62

Ako u slučajevima predviđenim članom 225 st. 2 i 3 Ugovora o EZ i članom 140a st. 2 i 3 Ugovora o EZAE prvi generalni advokat smatra da je ozbiljno ugroženo jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice, može predložiti Sudu pravde da ispita odluku Prvostepenog suda.

Predlog se mora podnijeti u roku od mjesec dana od objave odluke Prvostepenog suda. Sud odlučuje u roku od mjesec dana od prijema predloga prvog generalnog advokata da li odluku treba ispitati ili ne.

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 63

Poslovnici Suda pravde i Prvostepenog suda sadrže sve odredbe koje su potrebne za primjenu i, po potrebnj, dopunu ovog statuta.

Član 64

Odredbe poslovnika Suda pravde i poslovnika Prvostepenog suda koje se odnose na uređivanje pitanja jezika na snazi su sve dok se u ovom statutu ne usvoje pravila koja uređuju pitanje jezika na Sudu pravde i Prvostepenom sudu. Te odredbe mogu se izmijeniti ili staviti izvan snage samo u skladu s postupkom utvrđenim za izmjenu ovog statuta.

C. PROTOKOLI PRILOŽENI UZ
UGOVOR O OSNIVANJU EVROPSKE ZAJEDNICE

PROTOKOL O FINANSIJSKIM POSLJEDICAMA
ISTEKA UGOVORA O EVROPSKOJ ZAJEDNICI ZA UGALJ I ČELIK I O ISTRAŽIVAČKOM
FONDU ZA UGALJ I ČELIK

VISOKE STRANE UGOVORNICE,

S NAMJEROM da riješe određena pitanja u vezi s istekom Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za ugalj i čelik (EZUČ),

U ŽELJI da prenesu vlasništvo nad sredstvima EZUČ na Evropsku zajednicu,

UZIMAJUĆI U OBZIR želju da se ta sredstva upotrijebe za istraživanje u sektorima koji su povezani s industrijom uglja i čelika i uzimajući u obzir potrebu da se u vezi s tim predvide određena posebna pravila,

SAGLASILE SU SE o sljedećim odredbama koje se prilažu uz Ugovor o osnivanju Evropske zajednice:

Član 1

1. Sva sredstva i obaveze EZUČ koja postoje na dan 23. jula 2002. godine prenose se 24. jula 2002. godine na Evropsku zajednicu.
2. Neto vrijednost tih sredstava i obaveza, prikazanih u bilansu stanja EZUČ na dan 23. jula 2002. godine, uzimajući u obzir bilo kakvo povećanje ili smanjenje zbog postupka likvidacije, smatra se sredstvima namijenjenim istraživanju u sektorima povezanim s industrijom uglja i čelika, i naziva se „EZUČ u likvidaciji“. Po okončanju postupka likvidacije ta sredstva će se nazivati „Sredstva Istraživačkog fonda za ugalj i čelik“.
3. Prihod od tih sredstava, pod nazivom „Istraživački fond za ugalj i čelik“, upotrebljava se u skladu s odredbama ovog protokola i aktima donesenim na osnovu njega isključivo za istraživački rad koji se sprovodi van istraživačkog okvirnog programa u sektorima povezanim s industrijom uglja i čelika.

Član 2

Savjet, odlučujući jednoglasno na predlog Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom, utvrđuje sve mjere potrebne za sprovođenje ovog protokola, uključujući ključna načela i primjerene postupke donošenja odluka, a naročito radi usvajanja višegodišnjih finansijskih smjernica za upravljanje sredstvima Istraživačkog fonda za ugalj i čelik kao i tehničkih smjernica za istraživački program Istraživačkog fonda za ugalj i čelik.

Član 3

Ako nije drugačije predviđeno u ovom protokolu i u aktima donesenim na osnovu njega, primjenjuju se odredbe Ugovora o osnivanju Evropske zajednice.

Član 4

Ovaj protokol primjenjuje se od 24. jula 2002. godine.

PROTOKOL O ČLANU 67 UGOVORA O OSNIVANJU EVROPSKE ZAJEDNICE

VISOKE STRANE UGOVORNICE

SAGLASILE SU SE o sljedećim odredbama koje se prilažu uz Ugovor o osnivanju Evropske zajednice:

Jedini član

Od 1. maja 2004. godine Savjet pri usvajanju mjera iz člana 66 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice odlučuje kvalifikovanom većinom na **predlog** Komisije i nakon savjetovanja s Evropskim parlamentom.

ZAVRŠNI AKT

KONFERENCIJA PREDSTAVNIKA VLADA DRŽAVA ČLANICA održana u Briselu 14. februara 2000. godine kako bi zajedničkom saglasnošću usvojila potrebne izmjene i dopune Ugovora o Evropskoj uniji, ugovorâ o osnivanju Evropske zajednice, Evropske zajednice za uglj i čelik i Evropske zajednice za atomsku energiju i određenih povezanih akata, usvojila je sljedeće tekstove:

I. UGOVOR IZ NICE O IZMJENAMA I DOPUNAMA UGOVORA O EVROPSKOJ UNIJI, UGOVORÂ O OSNIVANJU EVROPSKIH ZAJEDNICA I ODREĐENIH POVEZANIH AKATA

II. PROTOKOLI

- A. Protokol priložen uz Ugovor o Evropskoj uniji i ugovore o osnivanju evropskih zajednica:
- Protokol o proširenju Evropske unije
- B. Protokol priložen uz Ugovor o Evropskoj uniji, Ugovor o osnivanju Evropske zajednice i Ugovor o osnivanju Evropske zajednice za atomsku energiju:
- Protokol o Statutu Suda pravde
- C. Protokoli priloženi uz Ugovor o osnivanju Evropske zajednice
- Protokol o finansijskim posljedicama isteka Ugovora o EZUČ i o Istraživačkom fondu za uglj i čelik
 - Protokol o članu 67 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

KONFERENCIJA je usvojila sljedeće deklaracije priložene uz ovaj završni akt:

1. Deklaraciju o Evropskoj bezbjednosnoj i odbrambenoj politici
2. Deklaraciju o članu 31 stav 2 Ugovora o Evropskoj uniji
3. Deklaraciju o članu 10 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
4. Deklaraciju o članu 21 stav 3 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
5. Deklaraciju o članu 67 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
6. Deklaraciju o članu 100 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
7. Deklaraciju o članu 111 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
8. Deklaraciju o članu 137 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
9. Deklaraciju o članu 175 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
10. Deklaraciju o članu 181a Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
11. Deklaraciju o članu 191 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
12. Deklaraciju o članu 225 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
13. Deklaraciju o članu 225 st. 2 i 3 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
14. Deklaraciju o članu 225 st. 2 i 3 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
15. Deklaraciju o članu 225 stav 3 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
16. Deklaraciju o članu 225a Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

17. Deklaraciju o članu 229a Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
18. Deklaraciju o Revizorskom sudu
19. Deklaraciju o članu 10.6 Statuta Evropskog sistema centralnih banaka i Evropske centralne banke
20. Deklaraciju o proširenju Evropske unije
21. Deklaraciju o pragu kvalifikovane većine i broju glasova manjine koja može spriječiti donošenje odluka u proširenoj Uniji
22. Deklaraciju o mjestu sastanaka Evropskih savjeta
23. Deklaraciju o budućnosti Unije
24. Deklaraciju o članu 2 Protokola o finansijskim posljedicama isteka Ugovora o EZUČ i o Istraživačkom fondu za uglj i čelik

KONFERENCIJA je primila k znanju sljedeće deklaracije koje su priložene uz ovaj završni akt:

1. Deklaraciju Luksemburga
2. Deklaraciju Grčke, Španije i Portugala o članu 161 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice
3. Deklaraciju Danske, Njemačke, Holandije i Austrije o članu 161 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Sačinjeno u Nici, 26. februara 2001. godine.

Hecho en Niza, el veintiséis de febrero de dos mil uno.

Udfærdiget i Nice, den seksogtyvende februar to tusind og et.

Geschehen zu Nizza am sechszwanzigsten Februar zweitausendeins.

Έγινε στη Νίκαια, στις είκοσι έξι Φεβρουαρίου του έτους δύο χιλιάδες ένα.

Done at Nice this twenty-sixth day of February in the year two thousand and one.

Fait à Nice, le vingt-six février de l'an deux mil un.

Arna dhéanamh in Nice ar an séú lá is fiche d'Fheabhra sa bhliain dhá mhíle is a haon.

Fatto a Nizza, addì ventisei febbraio duemilauno.

Gedaan te Nice, de zesentwintigste februari tweeduizend en een.

Feito em Nice, em vinte e seis de Fevereiro de dois mil e um.

Tehty Nizzassa kahdentenkymmenentenäkuudentena helmikuuta 2001.

Utfærdat i Nice den tjugosjätte februari år tjugohundraett.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

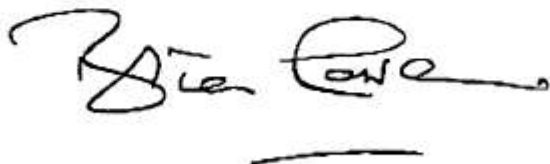
Por Su Majestad el Rey de España

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Juan Carlos I', written over a horizontal line. The signature is stylized with a vertical line on the left and a long horizontal stroke at the end.

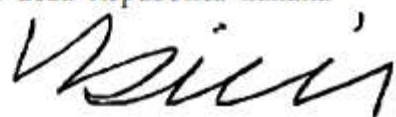
Pour le Président de la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jacques Chirac', written over a horizontal line. The signature is highly stylized with a long, sweeping horizontal stroke at the end.

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Michael D. Higgins', written over a horizontal line. The signature is highly stylized with a long, sweeping horizontal stroke at the end.

Per il Presidente della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Sergio Mattarella', written over a horizontal line. The signature is highly stylized with a long, sweeping horizontal stroke at the end.

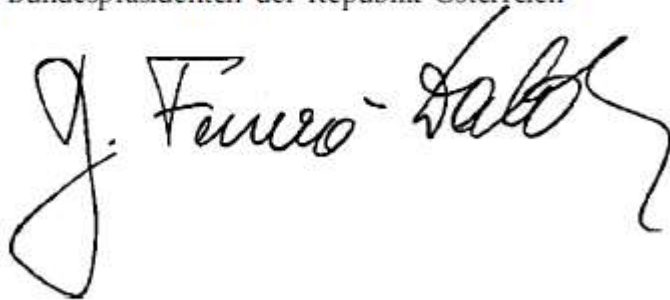
Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Rexha'.

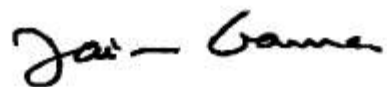
Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J.J. van Aartsen'.

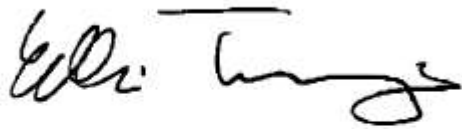
Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. Frensch-Baltz'.

Pelo Presidente da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Jacinto Gomes'.

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Sauli Niinistö". The signature is fluid and cursive, with a prominent horizontal line at the top.

För Hans Majestät Konungen av Sverige

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Carl XVI Gustaf". The signature is highly stylized and cursive, with a long horizontal line at the bottom.

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom
of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Liz Truss". The signature is cursive and fluid, with a long horizontal line at the bottom.

DEKLARACIJE KOJE JE USVOJILA KONFERENCIJA

1. Deklaracija o evropskoj bezbjednosnoj i odbrambenoj politici

U skladu s tekstovima o evropskoj bezbjednosnoj i odbrambenoj politici (izvještaj predsjedništva s aneksima), koji je Evropski savjet odobrio u Nici, cilj Evropske unije je da ta politika što prije postane operativna. Evropski savjet će u tu svrhu donijeti odluku što je prije moguće u 2001. godini, a najkasnije na svom sastanku u Lakenu/Briselu, na osnovu postojećih odredaba Ugovora o Evropskoj uniji. Stupanje na snagu Ugovora iz Nice stoga nije preduslov.

2. Deklaracija o članu 31 stav 2 Ugovora o Evropskoj uniji

Konferencija podsjeća:

- da je odluka o osnivanju tijela sastavljenog od državnih tužilaca, sudija ili policijskih službenika s jednakim ovlašćenjama dodijeljenih iz svih država članica (Eurojust), čiji je zadatak da doprinesu dobroj koordinaciji između državnih organa nadležnih za krivično gonjenje i za pružanje podrške u istragama u slučajevima organizovanog kriminala, predviđena u zaključcima predsjedništva Evropskog savjeta u Tampereu 15. i 16. oktobra 1999. godine;
- da je Evropska pravosudna mreža uspostavljena zajedničkom akcijom 98/428/PUP koju je Savjet usvojio 29. juna 1998. godine (Sl. list L 191, 7. 7. 1998, str. 4).

3. Deklaracija o članu 10 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija podsjeća da dužnost lojalne saradnje, koja proizlazi iz člana 10 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice i koja uređuje odnose između država članica i institucija Zajednice, uređuje i odnose među samim institucijama Zajednice. U odnosima između tih institucija, Evropski parlament, Savjet i Komisija mogu sklapati međuinstitucionalne sporazume ako se u okviru dužnosti lojalne saradnje javi potreba da se olakša primjena odredaba Ugovora o osnivanju Evropske zajednice. Takvi sporazumi ne smiju mijenjati ni dopunjavati odredbe tog ugovora i mogu se sklapati samo uz saglasnost te tri institucije.

4. Deklaracija o članu 21 stav 3 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija poziva institucije i tijela iz člana 21 stav 3, odnosno iz člana 7 da osiguraju da se odgovor na svaki pisani zahtjev građanina Unije dâ u razumnom roku.

5. Deklaracija o članu 67 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Visoke strane ugovornice saglasile su se da Savjet u odluci koju treba da donese na osnovu člana 67 stav 2 alineja 2:

- odluči da će od 1. maja 2004. godine odlučivati u skladu s postupkom iz člana 251, radi usvajanja mjera iz člana 62 stav 3 i člana 63 stav 3 tačka b;
- odluči da će od dana kada se postigne dogovor o oblasti primjene mjera u odnosu na lica koja prelaze vanjske granice država članica odlučivati u skladu s postupkom iz člana 251 radi usvajanja mjera iz člana 62 stav 2 tačka a.

Osim toga, Savjet će se truditi da se postupak iz člana 251, od 1. maja 2004. godine ili što je prije moguće nakon tog dana, primjenjuje na ostale oblasti obuhvaćene glavom IV ili na djelove tih oblasti.

6. Deklaracija o članu 100 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija podsjeća da odluke o finansijskoj pomoći, kakve su predviđene članom 100 i koje su u skladu s pravilom zabrane („no bail-out“) utvrđenim u članu 103, moraju biti u skladu s finansijskom perspektivom za period 2000-2006. godine, a naročito sa stavom 11

Međuinstitucionalnog sporazuma od 6. maja 1999. godine između Evropskog parlamenta, Savjeta i Komisije o budžetskoj disciplini i poboljšanju budžetskog postupka, i odgovarajućim odredbama budućih međuinstitucionalnih sporazuma i finansijskih perspektiva.

7. Deklaracija o članu 111 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija je saglasna da postupci moraju biti takvi da svim državama članicama u euro zoni omogućavaju potpunu uključenost u sve faze pripreme stava Zajednice na međunarodnom nivou u pogledu pitanja koja su od posebne važnosti za ekonomsku i monetarnu uniju.

8. Izjava o članu 137 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija je saglasna da se svi troškovi na osnovu člana 137 snose u skladu s rubrikom 3 finansijske perspektive.

9. Deklaracija o članu 175 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Visoke strane ugovornice odlučne su da se pobrinu da Evropska unija ima vodeću ulogu u unapređenju zaštite životne sredine u Uniji i u međunarodnim naporima na ostvarivanju globalnih napora s istim ciljem. Pri ostvarivanju tog cilja treba u potpunosti upotrijebiti sve mogućnosti koje nudi Ugovor, uključujući korišćenje podsticaja i instrumenata koji su tržišno orjentisani i namijenjeni unapređenju održivog razvoja.

10. Deklaracija o članu 181a Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija potvrđuje da, ne dovodeći u pitanje druge odredbe Ugovora o osnivanju Evropske zajednice, platnobilansna pomoć trećim zemljama ne ulazi u oblast primjene člana 181a.

11. Deklaracija o članu 191 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija podsjeća da odredbe člana 191 ne podrazumijevaju prenošenje nadležnosti na Evropsku zajednicu i da ne utiču na primjenu odgovarajućih državnih ustavnih propisa.

Sredstva za političke partije na evropskom nivou koja se izdvajaju iz budžeta evropskih zajednica ne smiju se upotrebljavati za finansiranje, neposredno ili posredno, političkih partija na državnom nivou.

Odredbe o finansiranju političkih partija primjenjuju se, na istoj osnovi, na sve političke snage zastupljene u Evropskom parlamentu.

12. Deklaracija o članu 225 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija poziva Sud pravde i Komisiju da što prije cjelovito razmotre podjelu nadležnosti između Suda pravde i Prvostepenog suda, naročito u odnosu na neposredne tužbe, i da dostave odgovarajuće predloge koje će nadležna tijela moći da razmotre čim Ugovor iz Nice stupi na snagu.

13. Deklaracija o članu 225 st. 2 i 3 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija smatra da bitne odredbe u pogledu postupka ispitivanja iz člana 225 st. 2 i 3 treba da budu utvrđene Statutom Suda pravde. Te odredbe naročito treba da definišu:

- ulogu partija u postupku pred Sudom pravde radi zaštite njihovih prava;
- uticaj postupka ispitivanja na izvršnost odluke Prvostepenog suda;
- uticaj odluke Suda pravde na spor među strankama.

14. Deklaracija o članu 225 st. 2 i 3 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija smatra da Savjet, kada donosi odredbe Statuta potrebne za sprovođenje člana 225 st. 2 i 3, treba da predvidi postupak koji obezbjeđuje da se praktično djelovanje tih odredaba ocijeni najkasnije tri godine nakon stupanja na snagu Ugovora iz Nice.

15. Deklaracija o članu 225 stav 3 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija smatra da Sud pravde u izuzetnim slučajevima, kada odluči da ispita odluku Prvostepenog suda o pitanju predloženom za prethodno odlučivanje, treba da djeluje po hitnom postupku.

16. Deklaracija o članu 225a Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija traži od Suda pravde i Komisije da što prije pripreme nacrt odluke o osnivanju sudskog vijeća nadležnog za donošenje presuda u prvom stepenu za sporove između Zajednice i njenih službenika.

17. Deklaracija o članu 229a Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Konferencija smatra da član 229a ne dovodi u pitanje izbor sudskog okvira koji bi se mogao uspostaviti za odlučivanje u sporovima o primjeni akata usvojenih na osnovu Ugovora o osnivanju Evropske zajednice kojima se utvrđuju prava industrijske svojine Zajednice.

18. Deklaracija o Revizorskom sudu

Konferencija poziva Revizorski sud i državne revizorske organe da poboljšaju okvir i uslove za međusobnu saradnju a da pritom obezbijede sopstvenu samostalnost. U tu svrhu predsjednik Revizorskog suda može osnovati odbor za kontakte s predsjednicima državnih revizorskih organa.

19. Deklaracija o članu 10.6 Statuta Evropskog sistema centralnih banaka i Evropske centralne banke

Konferencija očekuje dostavljanje preporuke u smislu člana 10.6. Statuta Evropskog sistema centralnih banaka i Evropske centralne banke u najkraćem roku.

20. Deklaracija o proširenju Evropske unije¹

Zajednički stav, koji države članice zauzimaju na konferencijama o pristupanju u pogledu raspodjele mjesta u Evropskom parlamentu, odmjeravanja glasova u Savjetu, sastava Ekonomsko-socijalnog komiteta i sastava Komiteta regiona, odgovaraće sljedećim tabelama za Uniju od 27 država članica.

¹ Tabele u ovoj Deklaraciji uzimaju u obzir samo one zemlje kandidate čiji su pregovori o pristupanju stvarno započeli.

1. EVROPSKI PARLAMENT

Države članice	Mjesta u EP
Njemačka	99
Ujedinjeno Kraljevstvo	72
Francuska	72
Italija	72
Španija	50
Poljska	50
Rumunija	33
Holandija	25
Grčka	22
Republika Češka	20
Belgija	22
Mađarska	20
Portugal	22
Švedska	18
Bugarska	17
Austrija	17
Slovačka	13
Danska	13
Finska	13
Irska	12
Litvanija	12
Letonija	8
Slovenija	7
Estonija	6
Kipar	6
Luksemburg	6
Malta	5
Ukupno	732

2. ODMJERAVANJE GLASOVA U SAVJETU

Članovi Savjeta	Odmjereni glasovi
Njemačka	29
Ujedinjeno Kraljevstvo	29
Francuska	29
Italija	29
Španija	27
Poljska	27
Rumunija	14
Holandija	13
Grčka	12
Republika Češka	12
Belgija	12
Mađarska	12
Portugal	12
Švedska	10
Bugarska	10
Austrija	10
Slovačka	7
Danska	7
Finska	7
Irska	7
Litvanija	7
Letonija	4
Slovenija	4
Estonija	4
Kipar	4
Luksemburg	4
Malta	3
Ukupno	345

Kada se u skladu s ovim ugovorom odluke Savjeta usvajaju na predlog Komisije, odluke se donose ako je najmanje 258 glasova za, koje je dala većina članova.

U drugim slučajevima, za usvajanje akata Savjeta potrebno je 258 glasova za, koje su dale najmanje dvije trećine članova.

Član Savjeta može zatražiti da se pri usvajanju odluke Savjeta kvalifikovanom većinom provjeri da li države članice koje čine tu kvalifikovanu većinu predstavljaju najmanje 62 % ukupnog stanovništva Unije. Ako se pokaže da taj uslov nije ispunjen, predmetna odluka se ne usvaja.

3. EKONOMSKI I SOCIJALNI KOMITET

Države članice	Članovi
Njemačka	24
Ujedinjeno Kraljevstvo	24
Francuska	24
Italija	24
Španija	21
Poljska	21
Rumunija	15
Holandija	12
Grčka	12
Republika Češka	12
Belgija	12
Mađarska	12
Portugal	12
Švedska	12
Bugarska	12
Austrija	12
Slovačka	9
Danska	9
Finska	9
Irska	9
Litvanija	9
Letonija	7
Slovenija	7
Estonija	7
Kipar	6
Luksemburg	6
Malta	5
Ukupno	344

4. KOMITET REGIONA

Države članice	Članovi
Njemačka	24
Ujedinjeno Kraljevstvo	24
Francuska	24
Italija	24
Španija	21
Poljska	21
Rumunija	15
Holandija	12
Grčka	12
Republika Češka	12
Belgija	12
Mađarska	12
Portugal	12
Švedska	12
Bugarska	12
Austrija	12
Slovačka	9
Danska	9
Finska	9
Irska	9
Litva	9
Letonija	7
Slovenija	7
Estonija	7
Kipar	6
Luksemburg	6
Malta	5
Ukupno	344

21. Deklaracija o pragu kvalifikovane većine i broju glasova broju glasova manjine koja može spriječiti donošenje odluka u proširenoj Uniji

Ukoliko do stupanja na snagu novog odmjeravanja glasova (1. januara 2005. godine) sve zemlje kandidati, koje su navedene u Deklaraciji o proširenju Evropske unije, ne pristupe Uniji, prag kvalifikovane većine će se pomjeriti, u skladu s brzinom pristupanja, s procenta koji je niži od sadašnjeg na najviše 73,4 %. Kada sve gore pomenute zemlje kandidati pristupe, manjina koja može spriječiti donošenje odluka u Uniji od 27 članova će se povećati na 91 glas, a prag kvalifikovane većine iz tabele u Deklaraciji o proširenju Evropske unije će se automatski uskladiti.

22. Deklaracija o mjestu sastanaka Evropskih savjeta

Od 2002. godine, jedan sastanak Evropskog savjeta po svakom predsjedavanju održavaće se u Briselu. Kada Unija bude imala 18 članova, svi sastanci Evropskog savjeta održavaće se u Briselu.

23. Deklaracija o budućnosti Unije

1. U Nici je odlučeno o važnim reformama. Konferencija pozdravlja uspješan završetak Konferencije predstavnika vlada država članica i poziva države članice da što prije potvrde Ugovor iz Nice.
2. Konferencija je saglasna da završetak Konferencije predstavnika vlada država članica otvara put ka proširenju Evropske unije i naglašava da će potvrđivanjem Ugovora iz Nice Evropska unija završiti institucionalne promjene koje su potrebne za pristupanje novih država članica.
3. Otvorivši tako put proširenju, Konferencija poziva na dublju i širu raspravu o budućnosti Evropske unije. Tokom 2001. godine, predsjedavanje Švedske i Belgije, u saradnji s Komisijom i uz učestvovanje Evropskog parlamenta, podstaknuće opsežne rasprave sa svim zainteresovanim stranama: predstavnicima državnih skupština i svih koji odražavaju javno mnjenje, t.j. političkih, ekonomskih i univerzitetskih krugova, predstavnika civilnog društva itd. Zemlje kandidati će biti uključene u taj proces na načine koji će se naknadno detaljnije odrediti.

4. Nakon izvještaja pripremljenog za Evropski savjet u Geteborgu u junu 2001. godine, Evropski savjet, na svom sastanku u Lakenu/Briselu u decembru 2001. godine, dogovoriće se o deklaraciji koja će sadržati odgovarajuće inicijative za nastavak ovog procesa.
5. U okviru tog procesa treba, između ostalog, razmotriti sljedeća pitanja:
 - kako uspostaviti i nakon toga pratiti preciznije razgraničenje nadležnosti između Evropske unije i država članica u skladu s načelom supsidijarnosti;
 - status Povelje o osnovnim pravima Evropske unije proglašene u Nici u skladu sa zaključcima Evropskog savjeta iz Kelna
 - pojednostavljivanje ugovorâ kako bi bili jasniji i razumljiviji, ali bez izmjene njihovog značenja;
 - uloga državnih skupština u evropskoj arhitekturi.
6. Razmatranjem gore navedenih tema Konferencija uviđa potrebu za poboljšanjem i praćenjem demokratskog legitimiteta i transparentnosti Unije i njenih institucija kako bi se približile građanima država članica.
7. Konferencija je saglasna da se nakon ovih pripremnih koraka 2004. godine ponovo sazove konferencija predstavnika vlada država članica, koja bi se posvetila gorenavedenim pitanjima radi odgovarajućih izmjena ugovorâ.
8. Konferencija država članica ne predstavlja prepreku niti preduslov procesu proširenja. Uz to, zemlje kandidati koje završe pregovore o pristupanju Uniji biće pozvane da učestvuju na Konferenciji. Zemlje kandidati koje ne završe pregovore o pristupanju biće pozvane kao posmatrači.

24. Deklaracija o članu 2 Protokola o finansijskim posljedicama isteka Ugovora o EZUČ i o Istraživačkom fondu za uglj i čelik

Konferencija poziva Savjet da u skladu s članom 2 Protokola nakon isteka Ugovora o EZUČ obezbijedi produženje statističkog sistema EZUČ do 31. decembra 2002. godine i da zatraži od Komisije da pripremi odgovarajuće preporuke.

DEKLARACIJE KOJE JE KONFERENCIJA PRIMILA K ZNANJU

1. Deklaracija Luksemburga

Ne dovodeći u pitanje odluku od 8. aprila 1965. godine i u njoj sadržane odredbe i mogućnosti u vezi sa sjedištem institucija, organa i službi koje treba osnovati, vlada Luksemburga odlučila je da neće zahtijevati sjedište odbora za žalbe Kancelarije za usklađivanje na unutrašnjem tržištu (zaštitni znakovi i dizajni), koji će ostati u Alikanteu, čak i ako ti odbori postanu sudska vijeća u smislu člana 220 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice.

2. Deklaracija Grčke, Španije i Portugala o članu 161 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

Grčka, Španija i Portugal sporazumjele su se o prelasku na kvalifikovanu većinu u članu 161 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice zbog toga što riječ „višegodišnja“ u trećem stavu znači da će finansijska perspektiva koja će se primjenjivati od 1. januara 2007. godine i pripadajući međuresorni sporazum trajati onoliko koliko i sadašnja finansijska perspektiva.

3. Deklaracija Danske, Njemačke, Holandije i Austrije o članu 161 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice

U vezi s izjavom Grčke, Španije i Portugala o članu 161 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice Danska, Njemačka, Holandija i Austrija izjavljuju da ta deklaracija ne dovodi u pitanje djelovanje Evropske komisije, naročito njeno pravo na inicijativu.